Lundi

SPEJDERNES MAGASIN

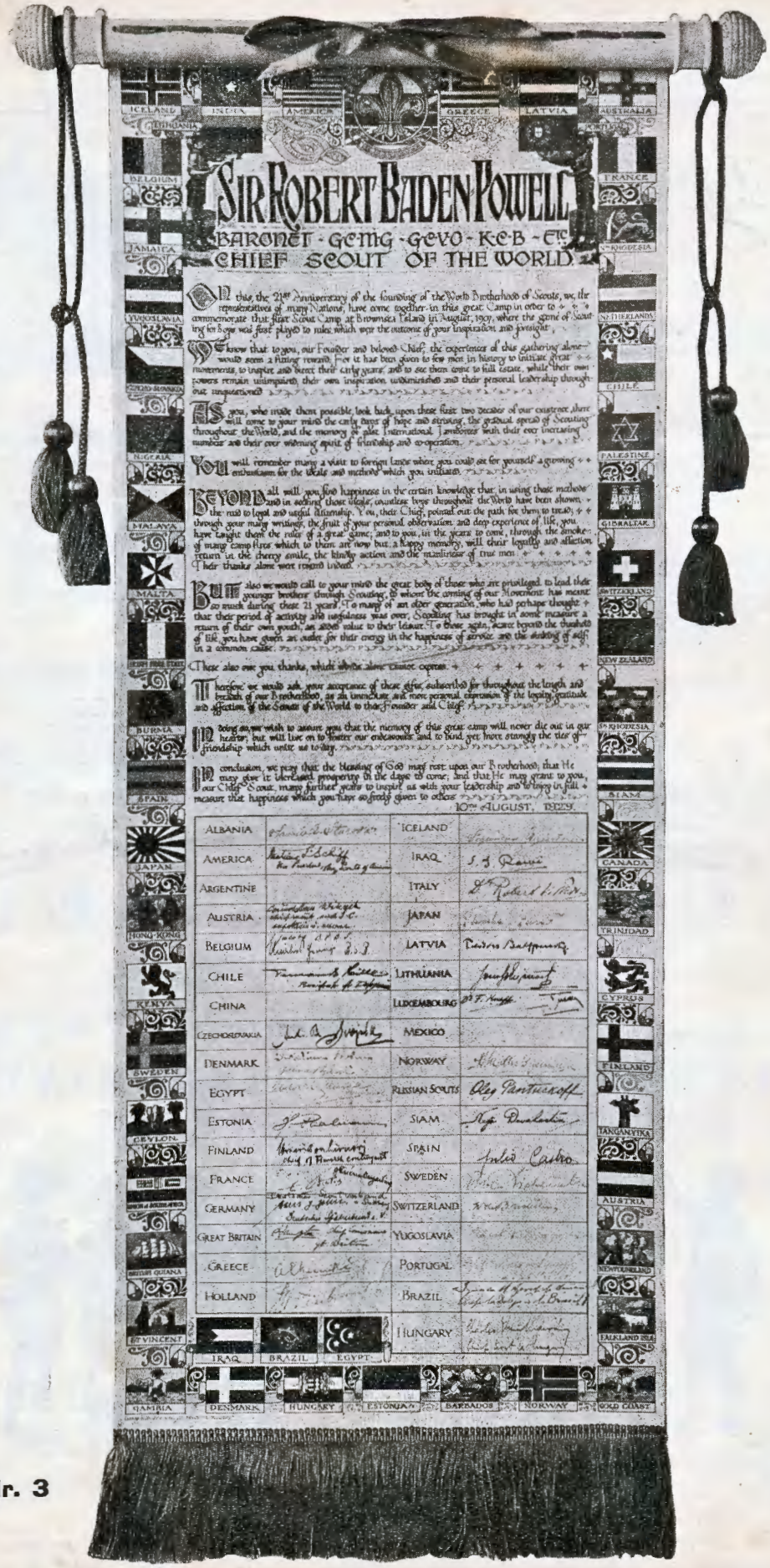

14. Aargang Nr. 3

December 1929

Køb hos Greisen

Ny Adresse:

Kronprinsensgade 3
(Hj. af Kobmagergade)
Telefon Central 4619 og 13318

JULEHEFTER
JULEBØGER
JULEKORT

Fyldepenne og Pencils

Duofold, Eversharp ect.

SPILLEKORT
ÆSKEPOST
BORDKORT

Servietter - Bordløbere

J U L E G A V E R

Nyt Vintersports Katalog

tilsendes gratis paa Forlangende.

LEMBCKES FRILUFTSUDSTYR
NØRREGADE 15 K. — BYEN 4986

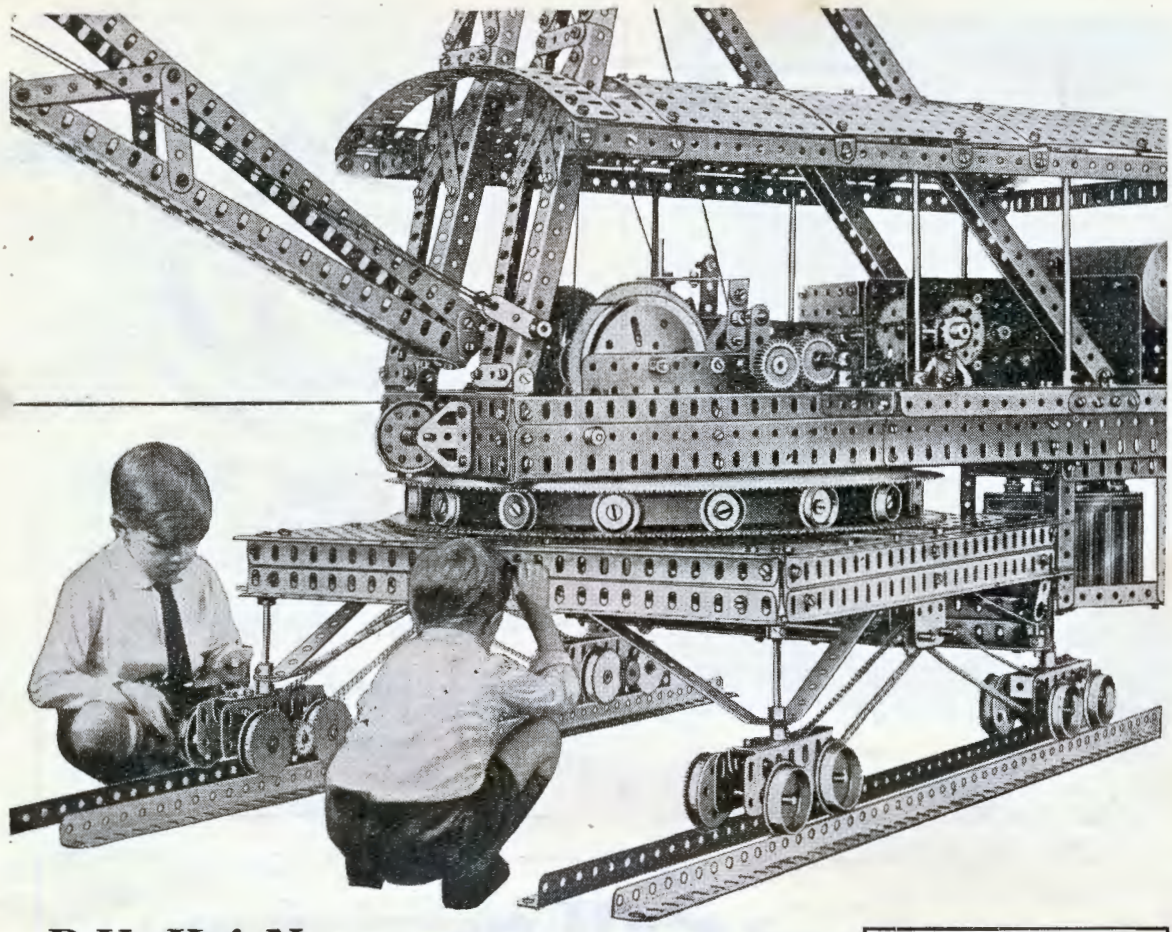

DU KAN BYGGE DENNE MODEL

Den arbejder nøjagtigt og bygges helt og holdent af Meccanodele.

Du behøver ikke at misunde den Meccanodreng, som i Dag leger med en arbejdende Model af en Kæmpekran, i Morgen med et Automobil og i Overmorgen med en Gravemaskine; du kan ogsaa erhverve dig disse Modeller og endnu flere, der er ligesaa interessante, du kan nemlig gøre ligesom han — **byg dem selv.**

Meccano er det **originale** Byggesystem, alle Delene er Miniaturudgaver af de tilsvarende Dele paa en rigtig Maskine; de er alle standardiserede, Dele af samme Slags kan byttes ud med hinanden, og der kan bygges i hundredvis af forskellige, arbejdende Modeller med dem. Jærnene og Pladerne er smukt emaljelakerede i røde og grønne Farver, Lakken er haard, holdbar og skaller ikke af.

Meccano er det smukkeste og mest fængslende Legetøj i Verden. Der er nye, spændende Overraskelser til Meccanodrengen hver Dag, og der er ingen Ende paa al den Morskab, man kan have af sin Meccano.

Forlang den nye, gratis Meccanobog.

Den indeholder en Masse smukke Illustrationer, der viser de sindrige og nydelige Maskinmodeller, som kan bygges med Meccano. Alle de forskellige Numre af Meccano er indgaaende beskrevet, og der gives mange andre interessante Oplysninger om denne fængslende Sport. Forlang et Eksemplar hos Deres Meccano Forhandler.

MECCANO ÆSKER FAAS I ALLE LEGETØJSFORRETNINGER FRA KR. 4,00 TIL KR. 400,00

Bemærk vort Varemærke MECCANO paa alle Delene.

MECCANO

Generalagent:

FR. FRÉMINEUR · I Rue des Bogards · Bryssel · BELGIEN

Fabrikant:

MECCANO LTD.
LIVERPOOL
ENGLAND

SPEJDERNE

køber Deres Ost og Konserves til Lejren bedst og billigst i det gamle Ost- og Konserveslager

Skindergade 49
Byen 7820.

A/S Hannibal Sander
EMDRUP
Telf. Central 605 - 2752 - 2753
Søborg 61

Rensning - Farvning - Vask

Spejder-Telte
renses og vaskes hurtigt og billigt.

TH. E. OLSEN
Kobbersmed

FREDERIKSSUNDSVEJ 30
TELEFON TAGA 3526

Ønsker De smukt udført Kobbersmedearbejde,

Brændekar - Jardinierer - Lygter

og andre haandforarbejdede Genstande.

FORLANG TILBUD

Tilkendt Guldmedaille med højeste Udmærkelse.

SPEJDERNES·MAGASIN

VÆR BEREDT

UDGIVET AF DET DANSKE SPEIDERKORPS

14. AARG. | DECEMBER | 1929

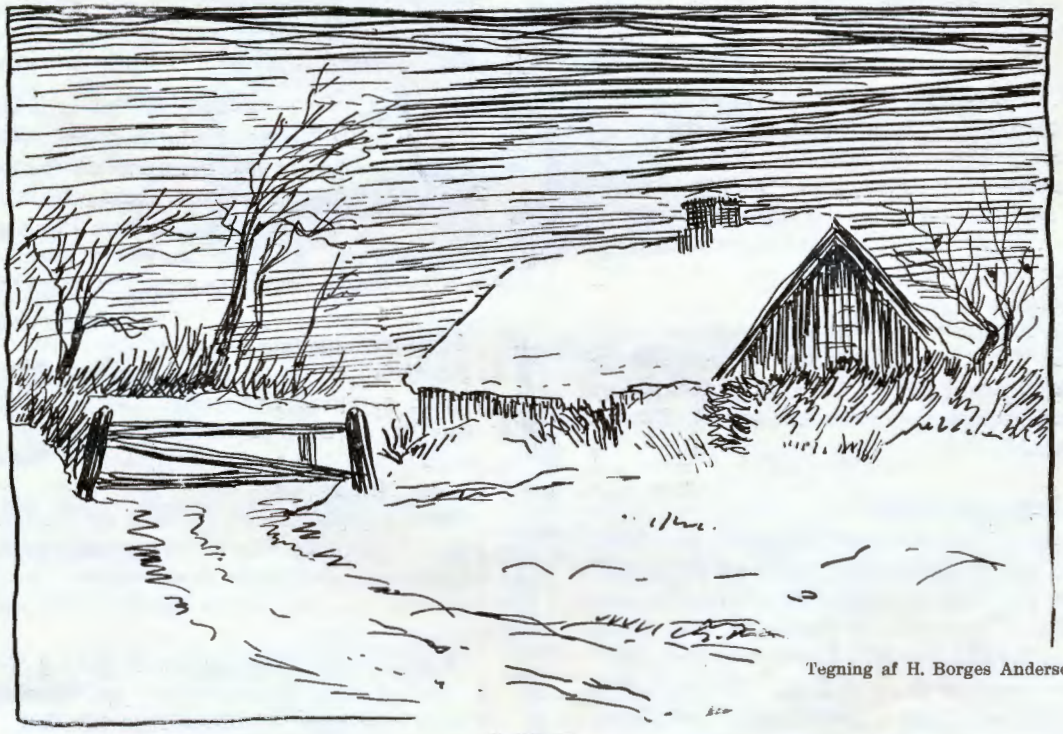

Tegning af H. Borges Andersen

SNE

Der er ingenting i Verden saa stille som Sne,
naar den sagte gennem Luften daler,
dæmper dine Skridt,
tysser, tysser blidt
paa de Stemmer, som for højlydt taler.

Der er ingenting i Verden af en Renhed som Sne,
Svanedun fra Himlens hvide Vinger.
Paa din Haand et Fnug
er som Taaredug.
Hvide Tanker tyst i Dans sig svinger.

Der er ingen Ting i Verden, der kan mildne som Sne,
tys, du lytter til det Tavse klinger.
O, saa fin en Klang,
Sølverklokkesang
inderst inde i dit Hjerte ringer.

Helge Rode.

VED LEJRBAALET.

Jamboreemærket.

Baden-Powell skriver, at han egentlig havde Lyst til stadig at have sit Jamboreemærke siddende paa sin Spejderbluse, for han er ikke saa lidt af en Dreng. Men naar han saa tænker som Spejder, bliver han enig med sig selv om at tage det af og indramme det for at hænge det paa sin Væg som Erindring. For han har jo intet gjort for at faa det. Det er kun en Kvittering for Lejrkontingent, og der er ingen Grund til at gaa rundt og vise, at man nu tilfældigvis var saa heldig at være med i Jamboreen.

Der er Forskel,

siger Baden-Powell, paa Duelighedstegn, som man erhverver sig ved Dygtighed, og paa Erindringstegn. Og den, der hænger alle mulige Erindringstegn paa sig, er en Pyntedukke, men den, der bærer Duelighedstegn, viser, at han er noget værd, viser at han kan præstere noget.

Nu nærmer vi os Vinteren, og det er netop Tiden til at dygtiggøre sig og tage Duelighedsprøverne. Lad os ikke have for mange halvfærdige Spejdere, der kun naar 2. Klasses Prøven.

Nu kommer Julen.

I er vel alle begyndt at tænke paa, hvad I kan lave til jeres Fader, Moder og Søskende? Prøv paa selv at lave jeres Julegaver, saa skal I se, hvor de, der skal have dem, bliver glade, fordi I selv har lavet dem. Men tænk ogsaa paa andre end jeres allernærmeste; Troppen og Flokken laver sikkert en Julegood-turn, og dér maa I gøre et godt Stykke Arbejde.

Den Lejrplads, du forlader,

fortæller en hel Del om, hvordan du er. Da de danske Spejdere forlod deres Lejrplads i Jamboreen, sagde Englænderne, at den var pænere, da de gik, end da de kom, og en fransk Spejderfører skriver, at „de efterlod ikke et eneste Halmstraa, ikke et Hul eller en Fordybning paa hele den store Flade, hvor de havde haft deres Hundreder af Telte, og som nu viste sig som en stor, grøn Slette."

Jeg haaber, at der kan siges det samme om alle de Lejrpladser, I har haft i Sommer.

Nu varer det ikke længe, saa forlader I Aaret 1929, og saa gælder det ogsaa om at forlade det paa en pæn Maade, saadan at man faar gjort alt det færdigt, man skulde have gjort. Tænk paa det med det Arbejde, I har, og tænk ogsaa paa, at I bør gaa ud af det gamle Aar uden Uvenner.

Den store Gave til Spejderne.

Der er sikkert en hel Del af Jer, som véd, at en Mand, der nu er død, Direktør Collerup Jørgensen, i sit Testamente har indsat Spejderne som Arving til en meget stor Sum Penge, — næsten 100,000 Kr. Han har bestemt, at det skal være de københavnske Spejdere, der særligt skal nyde godt af hans store Gave.

Direktør Collerups smukke Tanke var den, at Spejderne i København skulde have Lejlighed til at dyrke Lejrsporten i Nærheden af deres By, og det er i Testamentet bestemt, at der skal indkøbes en Del Lejrpladser i Hovedstadens Nærhed.

Disse Lejrpladser vil jo først og fremmest være til Gavn og Glæde for Københavnerne men de vil selvfølgelig ogsaa kunne blive til Nytte for Landets øvrige Spejdere, der altid vil være velkomne.

Penge giver flere Penge som Rente, og disse Renter vil blive fordelt til de københavnske Troppe til Hjælp til Lejrudstyr el. lign.

Spejder-Jul

har I vel skaffet jer. Hvis ikke, saa skynd jer.

Glædelig Jul!

BREVE TIL JØRGEN

København, den 25. November 1929.

Kære Jørgen!

Du skriver sandelig, at du keder dig, fordi Byen er lille, og der kun er to Steder, man kan tage ud til, nemlig Skovløberhuset og Vandmøllen. Det var ikke, — skriver du — som da du var her i Byen med dens mange Fornøjelser, Teatre og Biografer.

Gamle Ven! Det er altsaa gaaet tilbage for dig! Naar jeg tænker paa alle de dejlige Ture, vi har været paa; naar jeg tænker paa, hvor vi i Fællesskab har frydet os over den store Stilhed dybt inde i Grib Skov, og hvor vi har nydt at ligge paa Ryggen uden for vores Telt en tidlig Sommermorgen og høre Naturen vaagne; naar jeg tænker paa, hvor vi har nydt Trætheden, naar vi — efter at have travet det meste af Nordsjælland rundt en Søndag — om Aftenen har smidt os ned i Tropslokalets mindre behagelige Stole, ja, naar jeg tænker paa alt dette, saa maa jeg sige: Det er gaaet tilbage for min Ven Jørgen!

Nu, hvor du er kommet det altsammen nærmere og har faaet kortere Vej og lettere Adgang til alle disse Herligheder — det har man nemlig i en lille By — saa keder du dig.

Det gaar ikke! Rusk dig selv og dine Patruljekammerater op og drag ud paa nogle Opdagelsesture. Du siger, at du allerede har set alt, hvad der er at se i Omegnen! Pral! Tro ikke, at Skovløberhuset og Vandmøllen er de eneste Steder i Omegnen, der er værd at se, fordi Folk kun tager derhen. Netop de Steder, hvor der ikke kommer saa mange Mennesker, er der som Regel mest at se for den, der forstaar at se. Og faar du ikke det rette Udbytte af dine Ture, saa er det som Regel din egen Skyld. Du maa forberede dig til saadan en Udflugt. Du maa sætte dig lidt ind i Egnens Historie, Geologi o. s. v. Naar du gør det, skal du se, at Udbyttet af Turen forøges, hver Gang du besøger det samme Sted.

Du spørger, hvordan det gaar i Troppen. Udmærket! Vi er nu begyndt paa de Husflidsaftener, som vi ogsaa havde i Fjor, og som vi jo allesammen var meget glade for. I Aar er der endda noget ganske særligt over disse Aftener, idet alle Troppens Spejdere har lovet hinanden til Jul kun at bortgive Gaver, som de selv har fremstillet. Vi talte længe frem og tilbage om det, inden det blev besluttet, og der var nogle, der indvendte, at de hvert Aar plejede at faa rigeligt med Penge af deres Forældre til at købe de nødvendige Gaver for, men saa foreslog Per, at vi af de Penge, vi hver for sig sparede ved selv at lave Gaverne, skulde købe Materialer til en eller flere Julekurve, som vi Lille Juleaften selv vilde bringe i Byen til nogle fattige Familier. Saa blev det vedtaget, og nu gaar Arbejdet med Liv og Lyst, og vi føler alle, at vi egentlig har slaaet to Fluer med eet Smæk, for jeg er overbevist om, at de Gaver, vi selv frembringer, vil blive langt mere velkomne hos vor Familie, end om vi bare gik ind og købte dem i en Forretning.

Bedste Spejderhilsen! — Din hengivne

Christian

Jack Miner-Fuglevogteren

Af Lord Robert Baden-Powell of Gilwell.

Jeg har lige læst en lang Artikel i „The Times" om en Mand, som jeg gerne vilde have truffet, da jeg var i Canada. Desværre lykkedes det mig ikke at møde ham. Han er en virkelig „Fuglevogter".

Jeg vilde ønske, at mange flere Spejdere vilde tage Fuglevogter-Mærket. Den kommende Vinter og det tidlige Foraar skulde give jer Lejlighed til at tage det Mærke.

Naa, men det var den canadiske Fuglemand, jeg skulde fortælle jer om. Hans Navn er Jack Miner.

Miners Fader bosatte sig som Farmer for mange Aar siden ved Kysten af Eriesøen nær Kingsville ca. 30 miles Sydøst for Windsor (og Detroit, hvor Fordvognene kommer fra). Som Dreng holdt Jack meget af at skyde vilde Fugle, og der var nok af dem i Nærheden. Ved stadig at færdes paa Jagt kom han efterhaanden til at lære mange Slags Fugle og deres Vaner at kende, og til Slut blev han saa interesseret i Fuglene, at han blev deres Ven. Han opdagede, at Agerhønsene led stærkt af Sult og Kulde om Vinteren, og han byggede derfor nogle smaa Vindskærme for dem og lagde Føde ud til dem.

Han plejede ogsaa at skyde en hel Del Vildgæs paa visse Tider af Aaret, nemlig under Trækket. De kom altid i store Flokke og slog sig ned for at æde og hvile, før de fortsatte deres Rejse.

Jack Miner opdagede, at de var meget sky og vanskelige at komme nær, naar han havde et Gevær i Haanden, men de tog ingen Notits af ham, naar han var ubevæbnet. Han saa, at de var parat til at blive Venner med ham, hvis han var venlig imod dem. Og saa opgav han at jage og begyndte i Stedet for at tæmme dem.

Han fangede en halv Snes Stykker, stækkede deres Vinger og anbragte dem i en Dam nær ved Gaarden. Han haabede nemlig, at Vildgæssene, naar de kom og saa de tamme Gæs i Dammen, vilde slaa sig ned hos dem; men tre Aar gik, og der skete ingenting. Endelig en Dag i April 1907 kom en Dreng løbende hen til hans Hus og raabte: „Gæssene er kommet!" Og sandelig, dér var Gæssene, en hel Flok nede i Dammen.

Naboerne vilde gerne have Lov til at jage dem, men han fik dem overtalt til at vente, indtil Gæssene havde faaet Tid til at lære Dammen at kende og havde opdaget, at der var lagt rigelig med Føde ud til dem. Efter et Par Dages Forløb fik Naboerne Lov til at skyde nogle Stykker, men de fleste blev skaanet, for at de kunde komme igen om Efteraaret. Og ganske rigtigt, det gik som han havde tænkt, de kom igen og bragte flere andre med sig, ialt 32. Miner tillod atter sine Venner at skyde et Par Stykker af Gæssene, men først efter at de alle havde hvilet sig nogle Dage og havde lært at holde af Dammen og den gode Føde.

Det følgende Aar havde Fuglene „fortalt" deres Kammerater om det dejlige Sted, og 400 Gæs arriverede denne Gang.

I 1911 kom den ene Flok efter den anden i Løbet af Marts Maaned, og Miner maatte udvide Dammen og sørge for langt mere Foder for at tilfredsstille sine Gæster.

Disse „fortalte" atter deres Venner om Stedet, og to Aar senere kom Gæssene i Tusinder i Stedet for i Hundreder, og en Mængde Vildænder fulgte samtidig med.

Miner havde reserveret ca. 10 acres af sin Jord til Brug for Fuglene, men det var ikke nær nok til de vældige Flokke, og dertil kom, at de store Mængder af Føde, der skulde til, blev en Udgift, større end han til sidst kunde overkomme. Mange af hans velhavende Naboer sparede derfor sammen og gav ham Penge til at købe Foder for, og han indrettede nu hele Farmen til sine Fugle.

Det maa have været et vidunderligt Syn at se disse Tusinder af vilde Fugle samlede paa ét Sted, — og sikken et Spektakel de maa have lavet. Jeg har selv set Vildgæs i Tusindvis i Sumpene ved Solway Firth og frydet mig over deres Stemmer, der lød ligesom Orglet i en Domkirke.

Til Slut hørte Regeringen om Jack Miners Fugleasyl, og den sørgede for, at han fik en Mængde unge Træer og Buske, som han plantede, for at de skulde danne Læ om de mange Damme, han efterhaanden havde indrettet. Hans Farm er nu en Slags zoologisk Have for vilde Fugle, og næsten alle Arter kommer der enten for at hvile under Trækket eller for at slaa sig ned for bestandig.

Regeringen har nedlagt Forbud mod, at der jages i Distrikterne rundt om Farmen, saaledes at Fuglene ikke har noget at være bange for.

Baden-Powell of Gilwell

SELERNE

EN HISTORIE I BILLEDER

Alle, der var med i Jamboreen, kan huske, at Baden-Powell, da han i sin Tale takkede for Rolls-Roycen og de 60,000 Kr., fortalte, hvorledes han ikke havde hørt nogetsomhelst om den Indsamling, der var i Gang, før hans Hustru en Gang i Sommer spurgte ham, om der ikke var et eller andet, han ønskede sig. Efter grundig Eftertanke svarede han, at det eneste, han egentlig trængte til, var et Par ny Seler. Da det jo ikke kunde nytte at bruge over 100,000 Kr. til et Par ny Seler, maatte Lady Baden-Powell fortælle, hvad der var i Gære, — og saa enedes Ægtefællerne om, at en ny Automobil vilde være den allerbedste Gave.

— Nu burde vi Danskere, hvorfra Idéen til Verdensindsamlingen jo var udgaaet, selvfølgelig have sørget for, at B.-P. fik de Seler, han havde Brug for. Vi tænkte desværre ikke paa det, men de irske Spejdere gjorde vor Fejl god, idet de den sidste Jamboree-Dag marcherede op til Baden-Powells Telt. Her begyndte Chefen, Mr. G. S. Childs, paa en højtidelig Tale, hvori han i blomstrende Vendinger takkede B.-P. for, hvad han havde gjort for Alverdens Ungdom og bad ham om som et synligt Tegn paa de irske Spejderes Taknemlighed at modtage den eneste Ting, han virkelig trængte til og ønskede sig — et Par Seler!!

Historien er foreviget i hosstaaende morsomme Billeder. Læg Mærke til Baden-Powells højtidelige Udtryk under Mr. Childs' Tale og hans Begejstring, da den munder ud i en Spøg. Der er ingen, der kan nyde en god Spøg som B. P. **H-g.**

OM LØVSAVSARBEJDE

Løvsavsarbejde er en af de Haandsysler, som mange Drenge morer sig med i deres Fritid, fordi det ikke er vanskeligt at opnaa selv meget smukke Resultater med kun faa og ret enkle Redskaber. Alligevel er der en Ting, der er aldeles nødvendig, og det er Nøjagtighed, Omhyggelighed og Paapasselighed.

Redskaberne.

Redskaberne er som før sagt enkle og derfor ret billige. Det vigtigste er selvfølgelig Savbuen, som kan købes saavel af Jern som af Træ. De sidstnævnte er de bedste, fordi de er de letteste og mærkeligt nok betydelig stivere end dem af Jern. — Savblade til Løvsaven kan faas i forskellig Finhed, nemlig fra 0—8, idet Nr. 0 er det tyndeste og fineste. Savblade kan faas meget billigt, men det betaler sig at købe den bedste Kvalitet; thi Savbladene er udsat for meget, og det er irriterende altfor ofte at skulle skifte dem, fordi de knækker. Begyndere staar sig ved at bruge Størrelserne Nr. 2, 3 eller 4. — Kun til tykt Træ, f. Eks. ½-Tomme Træ og derover, benyttes Størrelserne over Nr. 6. — Udsavningen af et Stykke Arbejde sker paa en Savbuk, der er et Stykke Træ med et trekantet Indsnit. Savbukken skrues fast med en Skruetvinge til et Bord el. lign.

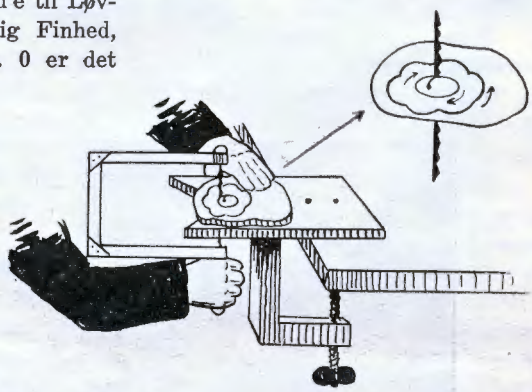

Læg Mærke til Maaden, hvorpaa Saven holdes. Specialtegningen angiver, hvorledes Saven føres, se Pilene. Læg Mærke til, at Savtænderne vender nedad.

Skal man udføre et Arbejde, hvori der skal udsaves Huller, maa man bore for med et Fladbor; dette ligner en Syl, men det er lige tykt over det hele og fladslebet i Enden.

Dernæst er 3 smaa File nødvendige, nemlig en halvrund, en rund og en trekantet; saadanne File benyttes til at afpudse Savskaarene.

Sandpapir af forskellig Finhed maa anskaffes; en Hammer og Kniv har enhver. Sandpapir faas ogsaa i forskellige Numre. Nr. 0 er ligeledes her det fineste.

Materialet.

De bedste Træsorter til Løvsavsarbejder er ubetinget Ahorn og Mahogni; men disse Træsorter er jo ret kostbare. Kastanie- og Nøddetræ er billigere og vel anvendeligt. Vil man tillige efter selve Løvsavsarbejdet udskære Snittene og Fladerne, bør man arbejde i Pæretræ, der er ret blødt.

Fyrretræ kan naturligvis benyttes, men det er groft Træ, som ikke giver saa smukt Arbejde.

Krydsfiner, der nu til Dags er billigt, egner sig fortrinligt til Løvsavsarbejde, fordi det har den store Fordel, at det ikke flækker og meget vanskeligt knækker; men ekstra Udskæring lader sig ikke udføre i Krydsfiner, ligesom Savsnittet ikke bliver saa smukt, fordi Krydsfiner er lagdelt.

Ved Valg af et Stykke Træ bør man først og fremmest undgaa Træ med Knaster; dernæst maa man sikre sig, at Træet er absolut tørt, da det ellers slaar sig, efterhaanden som det tørrer. (Godt tørt Træ er lagret paa et tørt Sted i 3—4 Aar). Med Undtagelse af Mahogni- og Cedertræ (Cigarkassetræ) skal Træet være absolut hvidt at se til. Meget ofte finder man Træ med en svag blaalig Farve, det er en Svampesygdom, der kan tages som Tegn paa begyndende Forraadnelse, undgaa det.

Indledende Arbejde.

Naar man køber de „ædle Træsorter", er de ofte blot udsavet og maa derfor først glattes.

Det kan ske med en Høvl, men til mindre Arbejder gør man det nok saa godt ved at skrabe Træet med et Stykke — svagt buet — Glasskaar. Man skraber med Aarerne i Træet, idet man holder Glasskaaret skraat. Derefter pudses Træet fint, først med grovere dernæst med finere Sandpapir.

Naar Træet er smukt glat, kalkeres Tegningen over paa det ved Hjælp af Kalkerpapir. Skal man lave mange ens Stykker efter samme Tegning, bør man klistre Tegningen paa Karton og udskære det, saa det kan benyttes som Skabelon.

Tegningen lægges saaledes, at den lange Led følger Træets Aarer, hvorved man sikrer sig, at Træet ikke saa let trækker eller kaster sig.

Udsavningen.

Man borer straks Huller paa alle de Steder, der skal udsaves. Huller bores for Nemheds Skyld

i Udkanten nær ved den Streg, langs hvilken man skal save. Fladboret anvendes paa den Maade, at det sættes paa tværs af Træets Aarer, hvorved man undgaar, at Træet flækker; man drejer med et let Tryk. Boret frem og tilbage, indtil det er igennem. Boringen udføres bedst, naar man anbringer Træet ovenpaa en Træklods, hvori Boret kan sænke sig, naar det gaar igennem.

Savklingen sættes nu i Savbuen. Savtænderne skal vende mod Savbuens Haandtag. Først klemmes det fast i den Savarm, der ikke bærer Haandtaget; derpaa stikkes Savklingen igennem et af de i Træet udborede Huller fra den Side, hvorpaa Tegningen er kalkeret, og Savklingens anden Ende klemmes fast i den Savarm, der bærer Haandtaget, idet Savbuen trykkes lidt sammen, saaledes at Klingen bliver stram. Dette gøres ved at holde Savbuen støttet mellem en Bordkant og Brystet.

Træet lægges nu over Savbukkens Udskæring, idet man holder Saven i højre Haand, saaledes at Savens nederste Arm ligger langs Arbejderens Underarm. Træet styres med venstre Haand. Saven maa føres aldeles lodret for at faa et smukt Arbejde og for at undgaa, at Savklingen knækker. Man saver nøjagtigt i den kalkerede Streg. Ved et skarpt Knæk i Tegningen føres Saven op og ned paa samme Sted, medens Træet drejes.

Udsavningen foregaar efter den Regel, at det, der skal saves væk, er paa højre Side af Savretningen, og det, der skal blive, paa venstre Side. Alle Hullerne udsaves først. Bagefter udsaves Omridset. Naar alt er udsavet, files alle Savskaarene glatte, saaledes at alle Ujævnheder forsvinder. Man staar sig ved at file fra begge Sider af Træet. Tilsidst pudses Fladerne igen med Sandpapir, ved at man lægger Sandpapiret paa en Korkklods eller i Mangel heraf en almindelig Træklods; man pudser paa tværs af Savskaarene og tilsidst paa langs af Aarerne. Arbejdet er nu færdigt, men glem ikke, at Filningen og Pudsningen er det, der gør Arbejdet smukt, hvorfor man bør udføre ogsaa denne Del af Arbejdet med den største Omhyggelighed.

Vil man læse noget yderligere om Løvsavsarbejde kan henvises til N. C. Roms „Haandgerningsbog", hvori tillige findes fortrinlig Vejledning til al anden Slags Husflidsarbejde.

M. Cold.

EN MINDETAVLE

Denne smukke Plade har Det danske Spejderkorps ladet indmure paa Gl. Hellerup Gymnasium til Minde om den første Spejderpatruljes Dannelse for 20 Aar siden.

Pladen blev afsløret ved en stemningsfuld Højtidelighed d. 20. November i Overværelse af Korpsets Bestyrelse og en Mængde af Spejdersagens Veteraner.

De sidste Jamboreebilleder

Pastor Fr. Lerche fot.

OVE HOLM

1909 — 20. NOVEMBER — 1929

Om Morgenen den 20. November 1909 var der Uro paa Gl. Hellerup Gymnasium; flere af Drengene vilde danne en Spejderpatrulje i Lighed med de engelske, som Dr. phil. Oscar Hansen havde holdt Foredrag om Aftenen forud; der savnedes dog et Midtpunkt blandt dem, indtil en 15 Aars, stilfærdig Dreng kom til Stede for at være med. Straks blev der Tryghed og Orden og Fart i Forberedelserne, saa Rektor Hartvig Møller gik med.

Saaledes skabtes Spejderbevægelsen i Danmark, og den Dreng, som blev Midtpunktet i den første Patrulje, var Ove Holm. Han var den fremragende Skolediscipel, den stilfærdige, faste Dreng, der i lige høj Grad nød Lærernes og Kammeraternes Sympati og Anseelse.

Denne Dreng blev senere Student og cand. polyt. med meget smukke Eksaminer. Derpaa uddannede han sig videre i Amerika.

I Slutningen af Aaret 1923 traf jeg Ove Holm for første Gang. Han var bleven Ingeniør ved Ford Motor Company A/S i Sydhavnen og ledende Mand i Det danske Spejderkorps, og det har han været i de seks Aar, hvori jeg har kendt ham.

Den første Opgave, der i det nævnte Tidsrum forelaa for Korpsledelsen og altsaa særligt for Hr. Holm, var praktisk talt at bygge Korpset op, dels paa Grund af de opløste Tilstande fra den lige afgaaede Ledelses Tid, dels fordi et selvstændigt Korps, Spejderforbundet, der i Opløsningens Tid var dannet af Enheder, som var udtraadt af Det danske Spejderkorps, just ved samme Tid blev forenet med Det danske Spejderkorps.

At omforme Organisationen til de betydeligt udvidede Forhold, at gennemføre en ensartet Forretningsgang, at skabe Samarbejde og Samhørighed under disse Forhold var i høj Grad vanskeligt, ogsaa paa Grund af den Bitterhed, der kunde være opsamlet inden for de to Korps og hos nogle af Førerne i dem begge.

Denne store, flersidige og vanskelige Opgave er løst lykkeligt; Korpsets Formaal og Idealer, dets Fasthed og Sammenhæng, Alvoren i hele Arbejdet, Orden og Præcision i Spejderlivet og i Administrationen af de over hele Landet spredte Enheder er bleven hævdet.

Resultatet er et Korps i stadig Vækst, i Enighed, i Fordragelighed ind- og udadtil, et Korps, der næppe nogensinde tidligere har mødt saa udbredt Forstaaelse og Sympati.

Af særlige Enkeltheder har Korpset ved et Firemandsudvalg organiseret den store Jamboree 1924, og i 1929 sammen med K. F. U. M.-Spejderkorpset udført den Bedrift at føre 1400 Drenge fra alle Egne af Landet til Jamboree i England, sammenarbejde dem til at vinde megen Anerkendelse derovre, besøge London og vende tilbage uden Uheld.

Det, der er gennemledet og naaet, tjener Førerne i hele vort Land til Ære; Korpset skylder dem megen Taknemmelighed derfor.

En særlig Tak skal rettes til dem, der har arbejdet i Forretningsudvalget; det Arbejde, som udføres der, er ikke altid behageligt, og det er ikke forbundet med det Incitament, som Livet blandt Drengene bringer — des større Tak, fordi de Mænd holder ud Aar for Aar.

Men blandt dem samler Tanken sig især om Ove Holm, som den der i Kraft af sin Stilling i Korpset og sine personlige Egenskaber har haft Hovedindflydelsen og Hovedansvaret. Fuld af Arbejdslyst har han nu — ligesom flere andre — i seks Aar i mange Aftentimer og paa sine Fridage udført Korpsets Gerning og det uden Honorar af nogen Art. Han ordner, han leder, støttet af sine fremtrædende administrative Evner, og han stiller store ideelle Krav i Korpset, stedse optaget af selv at opfylde dem — den første Spejder herhjemme i 1909 og den første Spejder i 1929, nemlig den, der kan tjene andre som Eksempel.

H. A. Svane.

Hvordan bliver man —?

I.

Forretningsmand.

Han er en rigtig Forretningsmand, siger Drenge ofte beundrende, naar de hører, at en Kammerat har faaet en anden til at købe et værdiløst sammenklistret Frimærke. — Det er ikke Forretning, det er Snyderi. En Forretningsmand skal handle saaledes, at ogsaa Køberen høster Fordel ved Handelen. Det er ikke noget, man lige kan løbe til; det kræver Indsigt og Uddannelse.

Handel, uanset om det drejer sig om Detailhandel med Svedsker og Rosiner eller Storhandel med Skibsladninger af kostbare Træsorter, er en interessant Beskæftigelse, som bringer sine Udøvere Følelsen af, at Udbyttet staar i Forhold til ens personlige Indsats. Mere end i nogen anden Levevej, vil man ved Handel se, at

den dygtige faar den største Fortjeneste.

For at faa den bedst mulige Uddannelse til Handel, maa man begynde saa tidligt som muligt. Det vil dog som Regel være bedst at afslutte sin Skolegang med Realeksamen. Derefter skal man ud i „det praktiske Liv", helst som Lærling i en større blandet Forretning, der baade sælger en gros og en detail (d. v. s. sælger baade i store Partier til Videreforhandlere og i mindre Partier til Forbrugere) eller paa et større Handelskontor. Det gælder om at erhverve sig grundig og alsidig Varekundskab, som altid kan danne Basis for en senere Overgang til en eller anden Specialitet.

Forholdene indenfor de forskellige større Brancher: Kolonial (hvortil ofte er knyttet Handel med Korn- og Foderstoffer), Manufaktur og Isenkram er nogenlunde ens, medens der herhjemme for Boghandelens Vedkommende er nogle særlige Forhold, idet Forlagene fastsætter Udsalgspriserne paa Bøgerne, og Boghandleren egentlig kun er „Uddeler".

I Læretiden, der varer 3 à 4 Aar, maa man besøge en Aftenskole for at lære Bogholderi, Kalkulation, Handels- og Vekselret, dansk og udenlandsk Handelskorrespondance m. m. Aftenskolen tager som Regel 4 à 5 Aftener om Ugen hver Gang med 2 à 3 Timers Undervisning. Der skal

ifølge Lærlingeloven

oprettes skriftlig Kontrakt mellem Læreprincipal og Lærlingens Forældre eller Værge. Principalen skal ifølge denne Kontrakt betale Undervisningen paa Aftenskolen. Naar Lærlingen ikke faar Kost og Logi hos Principalen, hvad der endnu mange Steder er almindeligt i Provinsen, faas der som Regel en mindre Løn i Læretiden, f. Eks. 35, 50, 75 og 100 Kr. om Maaneden i henholdsvis 1., 2., 3. og 4. Læreaar for Butikslærlinge og lidt mere for Kontorlærlinge. Efter endt Læretid er Lønnen som Regel 125 à 150 Kr. om Maaneden det første Aar, men kan variere meget efter Ansøgerens Dygtighed og Uddannelse.

Vil man drive det lidt videre end til almindelig Ekspedient, maa man søge nogle Aars Uddannelse i Udlandet hos et Par større Handelsfirmaer, men man kan som Regel ikke opnaa saa meget i Løn dér, at man kan betale sit eget Ophold.

Der kræves mange forskellige Karakteregenskaber for at blive en god Forretningsmand. Et af de største og vigtigste Krav til Handelsmanden er, at

han er ærlig og paalidelig.

Næsten al Handel er baseret paa gensidig Tillid mellem Køber og Sælger. Uærlige og upaalidelige Forretningsmænd kan maaske nok under særlige Omstændigheder tilrane sig store Fortjenester, men man kan ikke skabe sig en Livsstilling paa ureelle Forretningsprinciper.

Forretningsmanden skal ofte forhandle med Mennesker af alle mulige Slags, derfor er det nødvendigt, at han er frejdig og elskværdig overfor alle. Ingen faar Lyst til at indlade sig i Forbindelse med en gnaven eller uelskværdig Forretningsmand, heller ikke med en, der er slesk og krybende.

Ved Handelsvirksomhed kan man ikke altid regne med faste Indkomster; der kan komme daarlige Tider med nedadgaaende Priser, der bringer Tab paa Varelager, eller Bankkrak der ødelægger Forretningsmandens Afsætningsmuligheder. Derfor maa Forretningsmanden være ordentlig og paapasselig, at intet unødigt gaar til Spilde. Han maa sørge for at samle sig Reserver til at møde Modgangen med.

E. Dahl,
Flagfabrikant.

DIRT TRACK

Denne Sport, som allerede har opnaaet en saa stor Popularitet herhjemme, at Folk i Titusindvis strømmer til, hver Gang „Slaggeheltene" er i Ilden, er kun 2—3 Aar gammel. Den er „opfundet" ovre i Australien af Cowboy'erne, som før i Tiden foranstaltede halsbrækkende Væddeløb til Hest, naar Regntiden havde forvandlet Græsgangene til Moradser. Efterhaanden som Motorerne fortrængte Hestene, og Folks Interesse for Motorsport blev ganske overvældende, erstattede de forvovne Ryttere Hestene med Motorcykler og racede af Sted med Mudder og Pløre sprøjtende til alle Sider.

Idéen slog an, og Publikum strømmede til. Fra Australien kom Sporten til England og meget hurtigt derefter til Danmark, hvor man ude ved Roskildevej byggede en Bane, som i al Beskedenhed kostede en Million Kroner. Omkostningerne er dog ikke større, end at Banens Ejere sikkert tjener enorme Summer paa Løbene.

Hvordan bliver man Dirt Track Kører? Først og fremmest maa man jo kunne køre paa Motorcykle — endda temmelig godt, og saa maa man have en Jernkonstitution med Nerver af Staal. De Kørere, vi ser paa Roskildebanen, er i alt Fald Mandfolk helt igennem og det af en sjælden haardfør Støbning. — Faren ved Sporten synes at være enorm. Rytterne jager af Sted paa de spruttende og knaldende Maskiner, medens Koksslaggerne som Kaskader staar omkring dem i Svingene — hvis de da ikke styrter i en Sky af Støv. Imidlertid er Faren ikke saa stor, som den synes, selvom Rytteren styrter. Hans specielt konstruerede Dragt beskytter ham som oftest. At det dog ikke altid er Tilfældet, ses af Billederne, der begge er fra en engelsk Bane.

Læg Mærke til Rytteren paa det underste Billede; han har brækket Benet paa to Steder. Det hænder ogsaa, at en Rytter bliver dræbt. Her hjemme paa Roskildebanen er en saa alvorlig Ulykke dog kun sket een Gang, da den dygtige og sympatiske engelske Kører, Grenall, styrtede og blev kørt over af en anden Maskine. Han fik en indvendig Blødning og døde Dagen efter.

Dirt Track er en Sportsart, som passer til den moderne Tid; den har det Tempo og den Nervepirring, som det store Publikum forlanger.

Men smuk er den ikke. T.

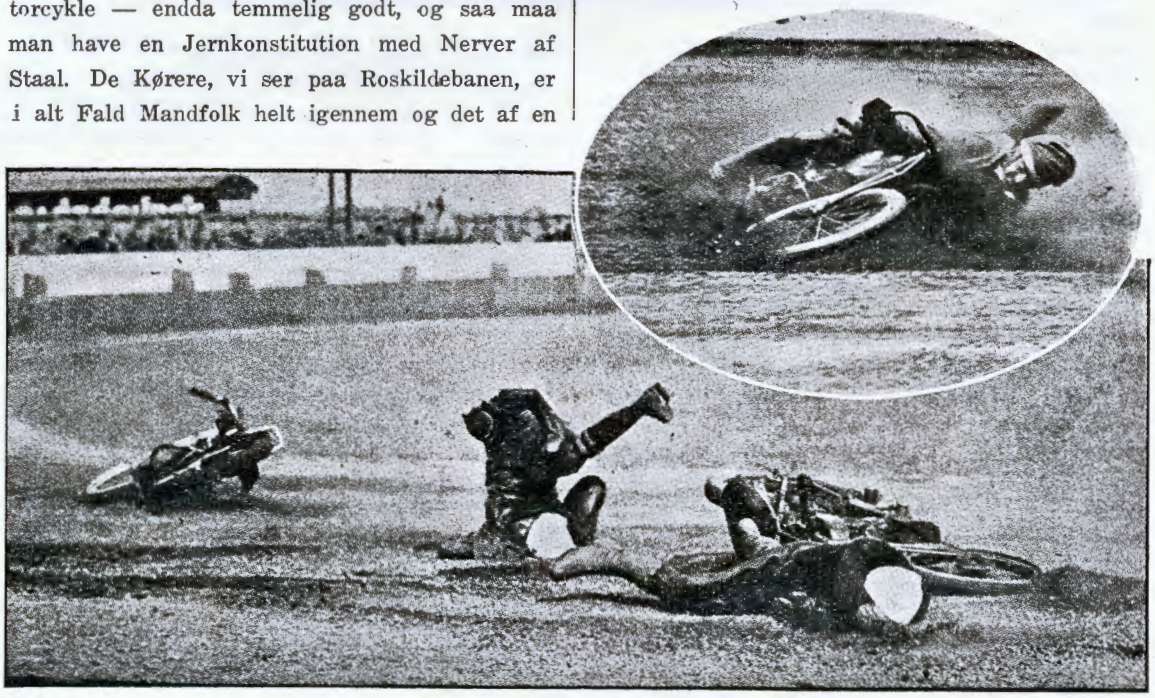

„BIKS"

En Drøm eller et Syn.

I Essex er der nylig i tre Villaer indrettet og begyndt et Hjem for vanføre Børn fra Londons Slumkvarterer.

Hjemmet hedder „Joseph Browns Mindehjem", og det er stiftet af en londonsk Forretningsmand, Mr. Frederik Cowes.

Mr. Cowes fortæller saaledes om Grunden til, at han skabte dette Hjem for Storbyens elendigste Stakler: „Joseph Brown var min bedste Ven fra mine tidligste Barndomsaar, og det er ham, der har givet mig Interessen for dem, der lider ondt i de store Byer.

Det var et haardt Tab for mig, da han døde i Begyndelsen af 1928, og jeg savnede ham, som alle de, han havde hjulpet, savnede ham.

Men en Nat, et Par Maaneder efter hans Død, havde jeg et Syn, mange vil maaske kalde det en Drøm, men jeg véd, det var et Syn.

Jeg stod i et af Londons Slumkvarterer; jeg vidste, at jeg ikke var der, men jeg følte, at jeg levede dér og var vaagen, og Joseph Brown stod ved min Side som saa ofte før, og vi fulgtes ad gennem Hjem saa usle, at jeg aldrig havde troet, at de fandtes.

Jeg syntes, at det var umuligt at udholde at se mere Elendighed, da vi med et var flyttet midt ud paa Landet og stod foran tre Villaer, jeg aldrig havde set før. De var mørke og tomme og laa midt i forfaldne og overgroede Haver, men pludselig tændtes Lys i alle Vinduerne, Blomster groede op i Haverne, og jeg hørte glade Barnestemmer og lystig Latter.

Jeg vendte mig for at udtrykke min Glæde for min Ven, men det var, som han svandt bort i det Fjerne, og jeg hørte blot tydeligt, at han sagde: „Find de fattigste Børn i London, og skab dem et Hjem her."

Saa var Synet borte; men her i Essex, i South Benfleet, har jeg fundet de tre Villaer, som jeg købte og har indrettet i min Vens Aand.

Et af Hjemmene er allerede fyldt med stakkels, svage Børn, og de to andre Huse skal snart faa deres Beboere.

Saa overgaar Hjemmet til Staten; jeg har brugt, hvad jeg ejede, men jeg har naaet at opfylde min Vens Vilje."

Hjemmet staar nu under Protektorat af Hertugen af Richmond. — Og det er alene een Mands Værk.

Udsprunget af en Drøm eller et Syn er det nu den rene Virkelighed.

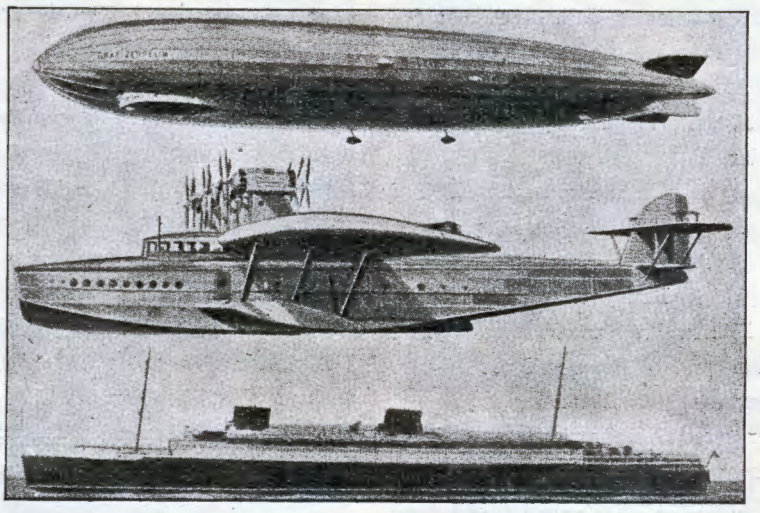

Tysklands tre tekniske Vidundere. „Graf Zeppelin", der fornylig fuldendte en Verdensomflyvning, „Dornier X", der fløj med 160 Passagerer og „Bremen", der er Indehaver af „Atlanterhavsrekorden". Et flot Resultat af et enkelt Lands Dygtighed.

Et Kompas for Blinde.

En engelsk Divisionschef, Walter Montgomery, der for nylig er død, har gjort en smuk good turn, idet han har opfundet et Kompas for Blinde. Kort før sin Død satte han sig i Forbindelse med en Instrumentmager Melville-Alexander, som efter hans Anvisninger udførte en Tegning af Apparatet. Montgomery naaede lige paa sit Dødsleje at se sit Værk udført. Kompasset, der bærer Navnet Montgomery-Alexander-Kompasset, er nu indført paa de engelske Blindeskoler.

Dreng dræber en Løve med Bue og Pil.

„Morning Post" meddeler fra Johannisburg, at

at faa et Tropshus og til den Ende holdes i Febr. Maaned en Basar, som gerne skulde blive en celeber Begivenhed. Ogsaa 2. Trop er med i dette Arbejde. I det hele taget er alt „en tryllende Harmoni" (Citat: Oehlenschläger). Der bestilles virkelig noget. Programmet lyder paa ugentlige Patruljemøder og kun en Frisøndag om Maaneden.

Borup Troppen har ifølge „Roskilde Avis" holdt en Basar paa Borup Kro. Resultatet blev økonomisk udmærket. Om Aftenen var der Bal for Spejderne med Paarørende.

Divisionen havde den 19. og 20. Oktober en spændende Øvelse med Sydsjællands Division i Egnen omkring Hvalsø og Kirke Saaby. Ialt deltog ca. 250 Spejdere.

Sydsjælland vandt!

Jeg vil slutte med at udtale Divisionens varmeste Tak for det fortrinlige Spejderblad, der under Tage Carstensens Redaktion er blevet fyldigt, fornøjeligt og alsidigt.

— Og kære Spejderkammerater i Divisionens andre Troppe: Korrespondentens Adresse er stadig Journalist P. Toft-Nielsen, Holbæk.

Toft.

Patruljeførerne har det ofte svært,

navnlig naar de skal lægge Program til deres Patruljemøder og synes, at nu er der slet ikke mere, de ikke har haft igennem paa Møderne. For om muligt at give Patruljeførerne nogle nye Idéer og Impulser til Patruljemøder, afholdt Københavns Divisionen en Patruljeføreraften Mandag den 11. November.

Der blev gennemgaaet en hel Del Lege og Konkurrencer, der egner sig til Møderne, og alle de ca. 50 Patruljeførere, maatte deltage i det altsammen, saa Mødet formede sig som et stort Patruljemøde med Divisionschefen som Patruljefører og et Par kendte Tropsførere som Korporaler.

Da det saa ud til, at Interessen for en saadan Aften var stor og der er nok af Stof, arrangeres der atter Patruljeaften, Mandag den 13. Januar i 3. Bytrops Lokale, Overgaden o. Vandet 58, 1. Sal, Kl. 7½—9.

E. Dahl.

Sønderborg Trop fylder 10 Aar.

Vi var i Aar i Sommerlejr i Himmelbjerg-Egnen. Turen blev foretaget paa Cykle og varede fra 1.—12. Juli. Vi havde mange fornøjelige Oplevelser; én af de bedste var en Tur i Lastbil til Viborg, hvor vi besaa de smukke Malerier i Domkirken og Statsskole-Paladset.

To af Troppens ældste Spejdere var paa Langfart gennem Tyskland til Schweiz i den største Del af Sommerferien, og fem andre deltog i Englands-Færden.

Efter Ferien overtog Troppens gamle Fører „Jonas" igen Troppen, og i September Maaned var der mange Tropsture.

I Efteraarsferien havde vi en herlig Lejr ved Nørreskoven. En Patruljeturnering fandt Sted, og den vandtes af en Patrulje med smaa Spejdere.

Lørdag den 26. Okt. fejrede Troppen sin Tiaarsfest, der fik et udmærket Forløb. Om Eftermiddagen var der Indvielse af en smuk Silkefane, skænket af Danmarks-Samfundet. Til Festen om Aftenen bød Tropsraadets Formand, Proprietær Jessen, Majbølgaard, Velkommen. Divisionschefen, L.R.Sagfører Madvig holdt Aftenens Hovedtale. Han fastslog, at det kunde mærkes, at Troppen havde haft saa udmærkede Tropsraadsmedlemmer og Ledere som Direktør Nielsen, Lektor Randrup og Adjunkt Mehl, og han overrakte disse Herrer Korpsets Hæderstegn. Til Slut fremhævede han den store Betydning, „Jonas" havde haft for Troppen, og overrakte ham Divisionens Fortjenstmedaille. „Jonas" fortalte saa Troppens Historie i de svundne Aar i et længere Foredrag, hvori der var „indlagt" Lysbilleder, nogle udmærkede Karikaturtegninger af Troppens Førere og Venner, Sange og et Par Sketcher.

Mens Kaffen serveredes, blev der overbragt Hilsener fra Byens andre Ungdomsorganisationer, og nogle indløbne Telegrammer, bl. a. fra Christian Jacobsen og Jørgen Poulsen, Troppens gamle energiske Assistenter, blev læst op. Det blev sent, inden Festen sluttede med „Kongernes Konge".

Vinterarbejdet staar nu for Døren.

1807.

Hans Tausen.

Hans Tausens Trop afholdt den 16. Oktober en 4 Dages Cykletur til Ringsted og Omegn. Den første Nat overnattede vi i Borup Tropslokale, og den næste Dag fortsatte vi til Alsted. Paa Vejen hertil var vi inde at bese Bjernede Rundkirke og fortsatte saa herfra til Proprietærgaarden i Alsted, hvor vi overnattede. Den næste Dag startede vi i øsende Regnvejr for over Sorø at komme til Ringsted. I denne By's komfortable Tropshus overnattede vi.

Den følgende Dag besaa vi Skt. Bendts Kirke og et ældgammelt Pottemagerværksted, og derfra tog vi i lige Linie til København.

Vi har paa denne Tur set nogle af Sjællands smukkeste Kirker og Egne.

Silkeborg Kolonnen.

Silkeborg Kolonne har i Oktober Maaned afholdt sin aarlige Turnering. Konkurrencen bestod af Forhindringsløb, Samariteropgave og Femkamp i Spejderidrætter.

Der var mødt 4 Troppe, Silkeborg, Herning, Tarm og Bøgildgaard. Brande Trop var ikke mødt paa Grund af Førerens Sygdom.

Forhindringsløbet vandtes af 4. Ptr. Silkeborg og for udenbys Deltagere af 2 Ptr. Herning. I Femkamp sejrede 6. Ptr. Silkeborg, i Samariteropgave 2. Ptr. Herning og i Signalering 6. Ptr. Silkeborg. Turneringen sluttede med Uddeling af de 5 udsatte Standerplader. —

1. Silkeborg Trop har i Sommer ligget i Lejr ved Vejle Fjord. Desuden har et Hold deltaget i Jamboreen i England.

Troppen er nu i fuld Gang med Vinterarbejdet, der er oprettet Skoler for Undervisning til 1.- og 2. Klasses Prøverne, og Størsteparten af Troppens Spejdere deltager i et af „Røde Kors" arrangeret Samariterkursus. Endvidere træffes der Forberedelser til en stor Jubilæumsfest i Januar Maaned, — vi nærmer os nemlig den farlige Alder — 20 Aar.

Jack.

TOVVÆRK

En interessant Artikel, der ogsaa kan læses af Landspejdere.

Sluttet i dette Nummer.

Hampetovværk er stærkt for Træk og Slid og mørnes ikke af Solen. Derimod raadner det let, hvis det opbevares længere Tid i fugtig Tilstand. Ofte behandles Hamp med finsk Tjære, hvorved det bedre taaler Fugtighed, men til Gengæld taber noget i Styrke.

Slæden med den roterende Krog, og „Toppen".

*

Et andet Materiale, der er meget anvendt til Tovværk, er Manillahamp. Den faas af Bladskederne af en Slags Bananplante, der har hjemme paa Phillippinerne og næsten kun trives der. Taverne udføres over Byen Manilla, deraf Navnet.

Manillatovværk taaler bedre end Hamp Fugtighed og anvendes derfor meget i Skibe. En uheldig Egenskab ved Manillatovværk er, at det krymper i Fugtighed og strækker sig, naar det bliver tørt. Det er saaledes hændt mangen Sejlsportsmand, at han er kommet hjem til Fortøjningen med et vaadt Storskøde, har lagt Bommen i Bomstol, har totnet Skødet og er gaaet i Land. Nogle Timer efter er han kommet igen; Storskødet er blevet tørt og har strakt sig, Bommen staar og slaar, og Bomstolen er gaaet over Bord.

I den senere Tid er man begyndt at tjære Manilla, men denne Vare er ikke at anbefale, idet et Manillatov taber meget i Styrke ved at tjæres. Desuden er Tjæringen ingen Nytte til.

I nogle Lystfartøjer anvendes Tovværk af Bomuld, der er Frøulden af Bomuldsplanten (af Katostfamilien), som dyrkes viden om i tropiske og subtropiske Egne.

Bomuldstovværk er hvidt (— saa længe det er nyt) og blødt (naar det er tørt), men ellers er det noget rædsomt Juks. Bomuldstaverne er ret korte og maa følgelig slaas ret haardt for at holde sammen, og Tovværket bliver derfor ubehageligt at splejse i. Dets Styrke er meget ringe, og det arbejder stærkt i Fugtighed. Mangen Sejlsportsmand har stolt skaaret sit fine, nye, hvide Bomuldsstorskøde. Men paa første Sejltur faar det lidt Vand og bulner ud, saa det hverken kan komme frem eller tilbage i Blokkene, og naar han kommer hjem, er det trukket saa tyndt som et Stykke Sejlgarn, mens Tampene er bulnet ud, saa han maa kappe det paa Midten for at faa det ud af Blokkene.

Rebslageren fører „Toppen" afsted. Bag ham det færdige Tov, foran de fire Kordeler.

Bomuld bruges ogsaa til Fiskenet, og her har det sin Berettigelse. Det garves ofte med Kateku.

En Kokos-Nød er egentlig Stenen af en Stenfrugt, hvis „Kød" er omdannet til et trævlet Lag, der som Regel er fjernet, inden Nødden kommer i Handelen. Kun enkelte Trævler sidder endnu paa den og bærer det populære Navn „Skæg". Disse Trævler bruges i stor Udstrækning til Tovværk, Maatter o. l. Kokos-Tovværk (eller Græstov, som det sædvanlig kaldes) taaler at ligge i Vand i Aarevis og er meget elastisk. Det egner sig derfor godt til Fortøjninger, men til løbende Gods duer det ikke, bl. a. fordi det skørnes af Solen.

Sunhamp eller Bengalsk Hamp fra

Duelighedstegn.

Hvilke tre er de bedste?

De tre Duelighedstegn, som enhver Spejder efter min Mening først bør stræbe efter at opnaa, er: Samariter Brandmand og Lejrsportsmand.

Samariter. I den smukke og mandige Spejderlov, som enhver Spejder — for at blive en helstøbt Personlighed — efter bedste Evne skal overholde, findes en Paragraf, der lyder saaledes: „En Spejder er ridderlig og hjælpsom mod alle"; og den, der bærer Samaritermærket, udvikler netop disse glimrende Egenskaber, som danner Grundstenen i en nobel Karakter.

Brandmand. Ikke for intet regnes dette Duelighedstegn for et af de „fine"; thi for at opnaa det kræves en omfattende Viden. Men Mærket kræver ikke alene, at man véd, men ogsaa at man i Praksis kan udføre, hvad der kræves for at forhindre Ildebrand.

Dette Mærke udvikler altsaa baade ens Viden og ens praktiske Haandelag i betydelig Grad.

Lejrsportsmand. For at opnaa dette Mærke bliver man saavel i Solskin som Slud og Regn tvunget ud i Naturen, hvor man lærer at bruge sine Øjne og sin praktiske Sans og at klare sig i en snæver Vending.

Her ude lærer man ogsaa at elske den Natur, som man færdes i og at se med forstaaende Øjne paa alt det skønne, der omgiver en, hvor man saa end vender sig.

Carl H. Sinram,
II Kong Skjolds Trop.

*

Samarit, Sundhedsmand og Lejrsportsmand. Fordi den, der tilfulde opfylder de dertil stillede

---

en Plante Crotalaria af Lindefamilien ligner i Udseende Hamp og blandes i denne for at gøre den billigere.

Jute faas fra Juteplanten (ogsaa af Lindefamilien). De tarvelige Kvaliteter bruges til Forfalskning af Hamp, fra hvilken den kendes ved at være fedtet at føle paa. Den bruges ogsaa til Fremstilling af Sække, Sejlgarn, Heste-Gjorde o. lign.

Pita (populært kaldet „Aloëhamp"), Sisalhamp og Mauritiushamp fremstilles af forskellige Planter af Agavefamilien. De ligner og bruges som Manilla. Ligeledes den ægte Aloëhamp, der faas fra en Plante, Aloë, af Liljefamilien.

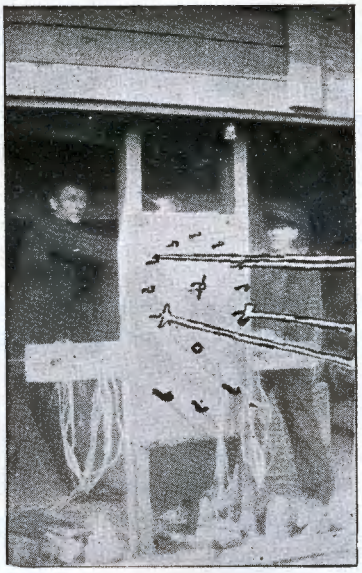

Maskinhuset. Man ser foroven 9 Kroge, af hvilke 4 er i Brug, forneden 3 til sværere Tovværk. De to Mænd drejer Haansvinget, der driver Krogene rundt.

Nyzealandsk Hør var for et halvt Hundrede Aar siden en fin og dyr Vare. Man faar den fra Bladene af en Hørlilje, der vokser vild paa Nyzealand. Fibrene udvandtes i gamle Dage, ved at de indfødte Maori-Kvinder skrabede dem rene med en Muslingeskal, men da Efterspørgslen steg voldsomt, kunde denne Fremstillingsmaade ikke dække Forbruget, og Europæerne fremstillede Maskiner til at rense Fibrene. Derved faldt Prisen, men Kvaliteten blev ringere, idet Fibrene beskadigedes ved den maskinmæssige Behandling. — Foruden til Tovværk bruges Nyzealandsk Hør til Bindegarn til selvbindende Høstmaskiner.

Til Slut skal nævnes, at man ogsaa laver Tovværk af Staal, som renses i Syre og galvaniseres. Flere Traade slaas sammen til Kordeler, som seks og seks slaas sammen til Staaltrosser, der sædvanlig benævnes med de engelske Navn Wire.

Man skelner mellem to Slags Wire, nemlig:

Rigningswire (eller „Jernwire") laves af temmelig svær Traad og er derfor ret stiv og uhandig; men den er stærk og strækker sig ikke, og egner sig derfor fortrinligt til staaende Gods.

Blød Wire (eller „Staalwire") fremstilles af tynd Traad og er derfor bøjelig. Bøjeligheden fremmes yderligere ved, at saavel Wiren som de enkelte Kordeler er slaaet om et „Hjerte" af tjæret Hamp. I moderne Rigninger bruges blød Wire i vid Udstrækning til løbende Gods.

Aage Broby.

Krav, har en sund Basis for sin hele Færden, saavel inden for Troppen som ude i Livet.

Mogens Carstensen,
1. Patrulje, Vikingerne.

*

Det Duelighedstegn, jeg synes bedst om, er „Samarit", da man herigennem er i Stand til paa bedste Maade at hjælpe syge og svage og saaledes opfylde Spejderlovens § 5.

Dernæst „Naturiagttager"; thi Ihændehaveren af dette Mærke viser, at han forstaar at bruge Øjne og Øren; og Mærket giver ham en ubegrænset Beundring af og Kærlighed til Naturen og dennes Skaber.

Endelig „Altmuligmand"; thi hertil fordres Kendskab til de fleste Mærker; det fordrer Opfindsomhed, Alsidighed og Skarpsindighed.

Disse 3 Mærker giver sin Indehaver følgende Egenskaber:

1) Evne til at hjælpe sine Medmennesker.
2) Kærlighed til Naturen.
3) Praktisk Haandelag og Evne til at klare sig under alle Forhold.

Hartvig Fog-Pedersen,
II Kong Skjolds Trop.

*

Alle Spejdere har Interesser, og dem kan han faa udløst ved at tage Duelighedstegn. Da der findes saa mange, er der jo næsten et for hver Interesse, og vi ser derigennem, at Spejdersporten ikke kun er Ture og Lege men en Træning for Drengene, som kan være dem en stor Hjælp i deres Fremtid. De kan derigennem lægge en Grundsten til det Arbejde, de senere vil faa.

Bedst synes jeg om Samaritermærket, thi naar man har taget det, kan man altid være andre til Hjælp, og man kan ved Ulykkestilfælde gøre sit bedste, til Lægen kommer, ved at anlægge Forbindinger etc.

Dernæst synes jeg bedst om Lejrsportsmærket; thi derigennem træner man sig op til at blive et sundt Menneske ved at færdes meget ude paa alle Aarstider. Man skaffer sig ved Vandringer fysisk Styrke, og man faar Kendskab til Naturen.

Saa er der Fagmærket. Alle Spejdere burde tage deres Fagmærke, for de kan derigennem skaffe sig megen Viden, som de maaske ellers aldrig havde faaet, baade teoretisk og praktisk.

Børge Seier Johansen,
1. Braaskov Trop.

*

Da „Spejdernes Magasin" udskrev denne Konkurrence, var jeg straks klar over, hvilke tre Duelighedstegn jeg vilde vælge, nemlig:

1) Sundhedsmand, 2) Idrætsmand, 3) Samarit.

Forklaringen paa, at jeg vælger disse tre, er:

Betingelsen for at man kan deltage paa Lejrture f. Eks. er, at ens Legeme er i en saadan Tilstand, at Turene bliver en Fornøjelse for en, hvilket ikke bliver Tilfældet, dersom de bliver efterfulgt af Forkølelse el. lign., og dette forebygger man jo netop ved at leve som „Sundhedsmand".

2) Men ikke alene Sundhedsmand bidrager til ens Glæde ved Lejrture. Et andet Mærke i nær Tilslutning til det er Idrætsmand, blot er der den væsentlige Forskel, at man her faar sine Muskler hærdet i Stedet for som ved Sundhedsmand de indre Organer. I Sporten forener man ogsaa det nyttige med det morsomme, og hvilken Graavejrsspejder holder ikke af at drive Sport? Dette bidrager sikkert ogsaa en hel Del til, at den danske Spejder staar som en af de bedste i Verden, og at de fleste Korps ser op til os med Agtelse. Endelig lærer man gennem Sport ogsaa at blive „fair" i sin Tanke og Handling.

3) Til Slut er der Samaritermærket. Det er vel det Mærke, enhver Spejder, der ikke har det, burde søge at erhverve sig hurtigst muligt. Hvor ofte læser man ikke om, at Folk er bleven alvorligt syge, ja, endog er døde, fordi ingen Øjenvidner til Ulykken, det være Drukning, Kørselsulykker el. lign., har kunnet yde en rigtig Første-Hjælp. Enhver Læge forstaar at værdsætte en saadan, men han véd ogsaa, at daarlig Hjælp kun gør ondt værre; derfor vil jeg endnu engang opfordre alle til at faa dette Mærke.

Desværre ser man ofte Spejdere gaa rundt med Armen fuld af Duelighedstegn, og spørger man dem saa, hvad der kræves til det og det Mærke, kan det hænde, at de savner Svar. Det er kedeligt, — saa maa man hellere tage færre Mærker.

Erik Uldall Nytofte,
1. Hellig Anders Trop, Slagelse.

*

Præmieopgave.

„Hvilke tre Duelighedstegn synes du bedst om?"

Den bedste Besvarelse er indsendt af Carl Sinram, II Kong Skjolds Trop. Den offentliggøres tilligemed nogle andre gode Besvarelser ovenfor.

Forøvrigt har kun 10 Spejdere indsendt Besvarelser. Sidste Maaned indkom der 8 Besvarelser. Det betyder altsaa, at Læserne ikke har større Interesse for Præmieopgaverne, og jeg vil derfor ikke udskrive en ny, førend tilstrækkelig mange af Jer anmoder derom.

Carl Sinram har faaet 5 Kr. sendt med Posten.

Red.

„William den Fjerde" af Richard Crompton. Hasselbalchs Forlag. Pris Kr. 3,50.

Bogen, der fortæller om en rask 11 Aars Dreng, er skrevet meget naturligt og fængslende og er fuld af spændende og muntre Scener. Den kan anbefales Drenge paa 10—15 Aar, selvom den dog ikke staar fuldt paa Højde med den første af William-Serien. **E. Ø.**

„Kongen af Andorra" af Ebbe Nielsen. Hasselbalchs Forlag. Pris Kr. 2,50, Kart. Kr. 3,—.

Emnet om Smuglersønnen, der ved Dygtighed og Kraft arbejder sig op til at blive Præsident, er fortrinligt, men de mange Eventyr og Farer, som Helten kommer ud for, er af Forfatteren skildret paa en temmelig tør og kedelig Maade. Bogen er beregnet paa Drenge i 14 Aars Alderen. **E. Ø.**

„En kæk Pige" af Anna Lykke. Hasselbalchs Forlag. Pris Kr. 1,50.

Bogen er udmærket fortalt og vil med sin spændende Handling more alle Piger paa 10—13 Aar. Den er en god Julegave til en lille Søster. **I. M. C.**

„Else Spilop" af Inge Holt. Steen Hasselbalchs Forlag. Kr. 2,50, Kart. Kr. 3,—.

Fortællingen handler om en lille Pige, som, trods den Modstand hun møder hos sin Plejemoder og -broder, dog finder paa utallige Spilopper bl. a. for at hævne sig paa en af Broderens Kammerater, der særlig er paa Nakken af hende. Bogen er fornøjeligt fortalt og vil sikkert more Smaapiger paa 8—10 Aar. Ogsaa en Julegavebog for smaa Søstre. **I. M. C.**

„Klosterjægeren" af Torry Gredsted. Hasselbalchs Forlag. Pris Kr. 2,50, Kart. Kr. 3,—.

Torry Gredsted behøver egentlig ikke nogen Anbefaling. Han er kendt og beundret af Tusinder af Drenge i Ind- og Udland. „Klosterjægeren" foregaar i Højalperne, hvor Gredsted selv har levet i flere Aar, og den skildrer paa en ypperlig Maade Livet, som det udfoldede sig i Riddertiden, hvor der var rig Lejlighed til at vise Mod og Mandshjerte. Hovedpersonen er en Ridder uden Frygt og Dadel, en Mand for hvem Æren er den højeste Lov, og som ikke viger en Haarsbred fra, hvad han anser for ret og rigtigt. **H—g.**

„Brødrene Jensen" af Holger Buchhave. Hasselbalchs Forlag. Pris Kr. 2,50, Kart. Kr. 3,—.

Holger Buchhave har et udmærket Kendskab til Drenge. Hans Personer tænker, handler og taler, som Nutidens Drenge gør det. Bogen er god. Læserne vil med Begejstring følge den storartede „Helt" (som er en ganske almindelig Dreng) gennem hans mange Oplevelser. „Brødrene Jensen" er Buchhaves bedste Bog til Dato. **H—g.**

„Paa Ridderfærd" af Lord Baden-Powell of Gilwell. Gyldendals Forlag. Pris Kr. 4,50.

Endelig foreligger Verdensspejderchefens fremragende Bog „Rovering to Success" paa dansk og endda i en udmærket Oversættelse (af den gamle Spejderfører E. Th. Bjørn). Den er noget omarbejdet, saaledes at den passer for danske Forhold. Der er ingen Tvivl om, at enhver stor Dreng og ung Mand kan finde rige Værdier i dette Værk. Det er ikke en Roman, men en praktisk Livsfilosofi, en Vejledning til at leve et lykkeligt Liv. Tro dog ikke, at det er en kedelig Bog, — den er saa god og spændende som nogen Roman, skrevet i B.-P.'s lette og fornøjelige Stil og krydret med Anekdoter fra hans eget lange og eventyrlige Liv. Faa Mennesker har oplevet saa meget som Verdensspejderchefen, og faa har faaet saa meget ud af deres Liv som han. Man mærker, at han øser af en uudtømmelig Kilde, naar han fortæller sine Livserfaringer.

„Paa Ridderfærd" er Aarets bedste Ungdomsbog. **H—g.**

Lommebog for Skoleelever 1930.

Denne Lommebog, som i mange Aar har været et fast Juleønske hos de fleste Drenge, er kommet i disse Dage i Udgaven for 1930. Af Indholdet kan særligt nævnes nogle fortrinlige Artikler om „Graf Zeppelin", „Danske Drengebogsforfattere", Jamboreen og Tovværksarbejder. Endvidere er der Oplysninger om en utrolig Mængde nyttige Ting, Skibstyper, matematiske Formler, Flyvemaskiners og Automobilers Kendingstegn, Sømandsudtryk, Aarets Idrætsbegivenheder, Første Hjælp o. s. v. Endelig er der en Del praktiske Afdelinger, saasom Dagbog, Kassebog, Adresser, Skemaer, Kalender, Posttakster og meget andet.

Den anbefales paa det bedste. **H—g.**

Sætternissen har været paa Spil i sidste Nummer af Bladet, idet den i Annoncen for det nye Julehæfte „Juleferie" paa Bagsiden har forandret Prisen til 50 Øre, medens denne i Virkeligheden er 1 Kr., hvad Heftet forøvrigt ogsaa er værd. **Red.**

Redaktören siger—

Gaven til B.-P.,

som I jo alle har været med til at give (ikke sandt?), beløb sig alt i alt til £ 5115—12—0 og bestod af den ofte omtalte Rolls Royce, en Zigøjner-Paahængsvogn, et stort Maleri af Verdensspejderchefen malet af en af Englands bedste Malere, £ 2800 kontant og en pragtfuld kaligraferet Adresse. Det er denne Adresse, som ses paa Forsiden.

Helge Hansen, 1. Vejle Trop,

ønsker at korrespondere med en københavnsk Spejder paa 12—13 Aar. Hvem har Lyst?

Spejdervagabond.

Direktøren for det Internationale Bureau har udsendt Advarsel mod „Rover Scout F. C. Kennedy", der rejser Jorden rundt i Spejderuniform. Han er langtfra Spejder, og der maa ikke ydes ham nogen Støtte.

Jamboree-Album.

Det engelske Spejderkorps har nu udsendt et rigtig udmærket Mindealbum om Jamboreen. Det indeholder mange gode Fotografier. Prisen er 5 sh., og det faas gennem Korpskontoret.

Fotografier.

Hvorfor sender I mig aldrig nogle gode Fotos? Jeg vilde meget gerne bringe en Side med Sommerbilleder i et Vinternummer af Bladet. Gode Billeder honoreres kontant.

B. N. spørger,

om der i Magasinet kan komme en Artikel om Udstopning af Fugle. Nej. En Spejder dræber ikke et Dyr uden for at stille sin Sult. Spejdere samler ikke paa døde Dyr, men glæder sig over de levende.

Deutscher Späherbund

er et af Tysklands mange Spejderkorps, men det er det, som arbejder mest i Overensstemmelse med Baden-Powells Idealer. Det er ikke ret stort, tæller kun ca. 1000 Medlemmer og er derfor ikke internationalt anerkendt. Vi har en Del Forbindelse med de tyske Kammerater, som er udmærkede Spejdere. De vil gerne korrespondere med danske Spejdere. Deutscher Späherbund har lige udsendt et nyt Blad, „Der Späher". Hvis der er nogle, som har Lyst, kan de faa det første Nummer mod at sende mig 10 Øre i Frimærker.

En Konkurrence.

Det landskendte danske Firma Barningen, hvis Tandpasta er almindelig kendt, vil i det kommende Aar udskrive en Præmiekonkurrence indenfor Spejderkredse, og Hovedpræmierne bestaar af 2 Stykker Enkeltmands Lejrudstyr og en Göricke Cycle. Iøvrigt henvises til Firmaets Annonce i „Spejdernes Magasin", Januar Maaned.

Mere Korrespondance.

En schweizisk Rover vilde gerne korrespondere paa Tysk med en dansk Rover, Tropsassistent eller Tropsfører.

Husk for Resten altid, naar I beder mig om Adressen paa en udenlandsk Spejder at opgive Jeres Alder.

Bedste Spejderhilsen!

Tage.

Til Vinterens Spejderfester.

1. Haderslev Trop er villig til paa nedenstaaende Betingelser at udlaane den Troppen tilhørende Spejderkomedie

„Uglepatruljen",

Komedie i et Forspil og 4 Akter af Divisionschef, Landsretssagfører P. A. Madvig og Adjunkt Svend Bruun.

Komedien har været opført i Haderslev to Gange for fuldt Hus og een Gang i Flensborg, ogsaa for fuldt Hus. Den tager ca. 1½—2 Timer at spille og egner sig fortrinlig til Opførelse ved Spejderfester. Da den tillige har vist sig at være en god Indtægtskilde, finder Troppen det rimeligt ved Udlaan at beregne en Afgift paa 30 Kr., der tilfalder Haderslev Trops Byggefond til Opførelse af en Vandrehytte og saaledes kommer alle Landets Spejdere tilgode. Nærmere Oplysninger og Udlaan af Komedien til Gennemlæsning kan faas ved Henvendelse til Divisionsass., stud. theol. Gustav Tolderlund-Hansen, Nr. Søgade 27, København, eller Tropsassistent Gunnar Coln, Ribevej 17, Haderslev.

ULVENES HJØRNE

„GØR DIT BEDSTE"

Lyt til Akelas Ord!

Det er dejligt at faa noget forærende. En Bog, Meccano, et Par Ski eller Skøjter.

Vi kender alle det spændende og festlige Øjeblik, naar vi Juleaften faar vore Gaver; maaske kan vi allerede paa nogle Pakker se udvendig, om Far og Mor nu har husket et af vore højeste Ønsker og glædet os med det.

Men der er noget, der er næsten lige saa spændende og morsomt; for Voksne maaske det allermorsomste; og det er at give.

Der er nogen Tid endnu, hvor du kan lure Fars eller Mors eller Store-Søsters Ønsker af. Og saa kommer det spændende Øjeblik Juleaften, da du hemmeligt iagttager Fars Ansigt, naar han lukker den Pakke op, som indeholder Gaven fra dig.

Morsomst var det, hvis du selv kunde lave dine Julegaver; men ellers maa du for dine Sparepenge købe just noget af det, som du har opdaget, Husets Medlemmer trænger til. Og glem ikke den unge Pige i Køkkenet, som maa være borte fra sit Hjem Juleaften.

Det er saa morsomt at gaa og finde ud af deres Ønsker, at gaa i Butikker og vælge Gaverne og endelig at se de andres Glæde over, at du har fundet ud af deres hemmelige Ønsker.

— En véd jeg, som I alle tænker venligt paa i Julen, og det er eders Flokfører; jeg synes ikke, I skal give ham eller hende nogen Gave; men lav et morsomt og festligt Julekort og send det.

Glædelig Jul og god Jagt,
Akela.

Julegaver.

Før Du blev Ulveunge, syntes Du maaske, at det bedste ved Julen, det var Julegaverne, Du fik; men nu, da Du er Ulv, ved Du, at det, der giver Julen den rette Stemning, det er Julegaverne, Du giver. Derfor gælder det om, at Du nu straks gaar i Gang med at lave en Mængde pæne og nyttige Ting, saaledes at Du Juleaften kan være en rigtig Julemand, der, med Sækken paa Ryggen, gaar rundt og uddeler Gaver til Venner og Bekendte.

Her skal jeg give Dig Vejledning til en udmærket Julegave: en Brik til at sætte varme Ting paa.

Hos en Linoleumshandler faar Du nogle smaa Rester brunt Linoleum (det tyndeste, de har). Paa en Rest tegner Du en Kvadrat (Siden c. 15 cm), som Du dernæst klipper ud. Er Du lidt fiks paa Fingrene, kan Du runde Hjørnerne og med en Kniv skraa Kanterne opefter. I Midten af Kvadraten tegner Du en Cirkel, og fra denne Cirkel slaar Du Streger ud til Kanten (se Model). Nu maler Du Felterne med Vandfarve, enten Du nu vil nøjes med 2—3 forskellige Farver, eller Du vil bruge alle de Farver, Du har; begge Dele kan blive smukt. Naar Farverne er tørre, trækker Du Kanter og Streger op med Tusch (brug Pen og Lineal, hvor Du kan).

Til sidst smører Du et tyndt Lag Skællak over det hele; det skal være med en blød Pensel og en let Haand, da Farverne ellers tværes ud.

Du skal helst lave flere Brikker, da det bliver for dyrt at købe Tusch og Skællak kun til een. Former og Mønstre kan naturligvis varieres, men den her beskrevne, tror jeg, er den letteste.

Model

Naar Du gør Dig rigtig Umage med Arbejdet, kan jeg love Dig, at Dine Brikker vil blive kærkomne Gaver paa Julebordet.

Den hvide Ulv.

Danmarks første Ulveflok fylder 10 Aar.

Umiddelbart efter de „rigtige" Spejderes 20 Aars Jubilæum indtræffer en anden Mærkedag i Spejderbevægelsens Historie herhjemme.

Den 29. December 1919 stiftedes 2. Vesterbro Trops Ulveflok, og Flokken hævder paa Grundlag heraf at være Danmarks første Ulveflok, som altsaa endnu i Aar naar at kunne fejre sit 10 Aars Jubilæum. Dens nærmeste Konkurrent til Førstepladsen, Ulveflokken indenfor „Vedels Egne" oprettedes saavidt erindres en Maanedstid senere, vistnok fra 1. Februar 1920 (men saa til Gengæld ogsaa med selveste Frk. Johanne Secher som Flokfører).

2. Vbro.-Flokkens Førere har været Aage Ferslev Nielsen, Frk. Elin Holm og Carl Elof Bengtsson. Den nuværende Fører er Frk. Ulla Sjøquist, og hun leder Flokken med stor Dygtighed.

Den „vise Fader".

HVORLEDES MAN LAVER EN TIPI

Til en indiansk Tipi af de nøjagtige Dimensioner behøver man 50 m Teltdug af 100—110 cm Bredde. Naturligvis kan man formindske Tipien ved at dividere de her opgivne Maal f. Eks. med 2.

Fremgangsmaaden er kort og godt følgende:

1. Stoffet deles i 5 Stykker som vist paa Fig. 1 og syes sammen som vist paa Tegningen.
2. En Cirkel med 5,50 m Radius tegnes (se Fig. 1).
3. Den udenfor Cirklen liggende Teltdug bortklippes, og Kanten sømmes op.
4. Hullerne i Toppen og Hullerne til Indgangen klippes ud. Kanterne sømmes op (se Maalene Fig. 2).
5. Lav som anvist paa Fig. 3 „Klapperne" til Røghullet.

6. Sy disse „Klapper" til, og forstærk Teltdugen i Toppen (vist paa Fig. 4 ved den punkterede Linie).
7. Paasy Rebene ved A (til at fæstne Teltet til Stagerne), og paasy Rebene til „Klapperne".
8. Paasy langs Teltets nederste Kant Rebløkker til Pløkkene.
9. Mal og dekorer hele Overfladen.

Tipien opstilles som en Pyramide ved Hjælp af 5—6 Stager indtil 6 Meters Længde. Teltdugen omsvøbes Pyramiden og snøres sammen ved Hjælp af et Reb gennem syede Huller langs den „lige" Side (Fig. 5).

Røgklapperne er forsynede med Huller (Trou) i Spidserne for at kunne holdes aabne af de Stager, hvormed man drejer Klapperne efter Vinden.

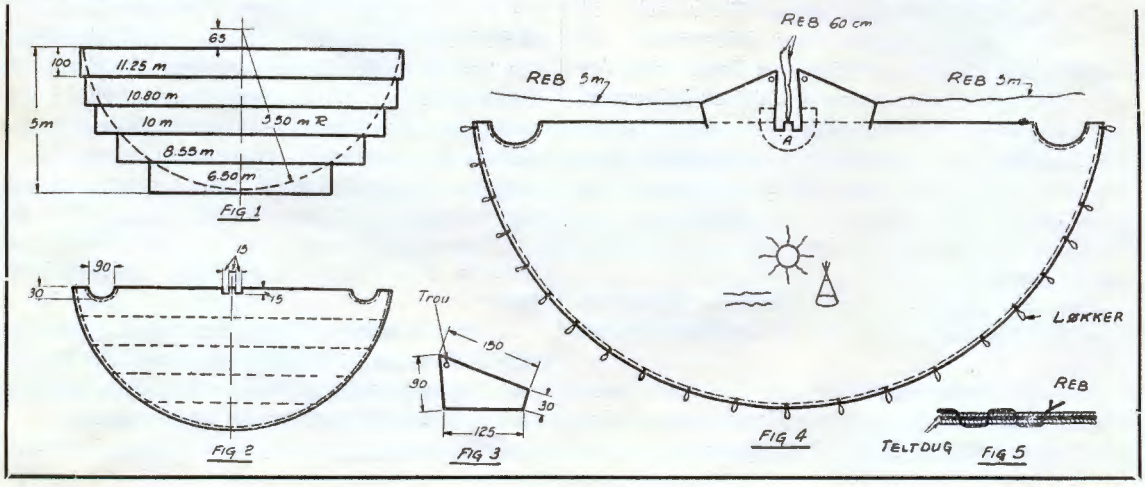

GYLDENDALS NYE DRENGEBØGER

Robert Baden-Powell:

Paa Ridderfærd

Af „Verdensspejderchefen" Sir Robert Baden-Powell foreligger nu paa Dansk hans overalt i Verden kendte Bog „Paa Ridderfærd".

I Bogens Fortale skriver han: „Paa de følgende Sider vil jeg gerne give dig nogle Vink, tagne fra mine egne Erfaringer, naar jeg stod overfor forskellige Skær og Bølger, som du sikkert ogsaa vil møde, naar du skal padle din Vej gennem Livet". Illustr. af Forfatteren. Indbunden 4.50.

Sigurd Strangen:

Tito

Sigurd Strangen har allerede tidligere, i sin friske Bog: Med Krølle paa Langfart, vist, hvor livfuld og farverigt han kan skildre fremmede Lande. *Tito,* hans nye Bog, foregaar hovedsagelig i Sydamerika, hvis storslaaede Natur og brogede Folkeliv, han ypperligt tager paa Kornet. Bogens Hovedperson, Tito, er Mindtpunktet for en meget fængslende Handling. Kartonneret 2.50.

Th. Sig. Kristensen:

Den lille Løber

Harald en lille Landsbydreng, viser Tegn til at skulle blive en fremragende Løber. Han klarer sig i enhver Situation, hvad enten Angriberen er en Vædder eller en større Dreng. Smidighed og Hurtighed og fremfor alt Udholdenhed fører ham først til Maalet, og disse Egenskaber bringer ham da ogsaa Sejren, da han sætter Danmarksrekord paa Aarhus Stadion. Kartonneret 2.50.

Percy F. Westerman:

Under falsk Flag

Peter Yardley, Løjtnant i den engelske Flaade. er dømt fra sin Stilling for en andens Forseelse. Da Tilfældet fører ham sammen med en Desertør fra Flaaden, overtager han dennes Uniform og Nummer og drager som menig Matros med paa Togt til Østen. Ved flere Lejligheder udmærker han sig og gør sig fortjent til Viktoriakorset, men han forhindres i at modtage det, fordi han optræder under et paataget Navn. Kartonneret 2.50.

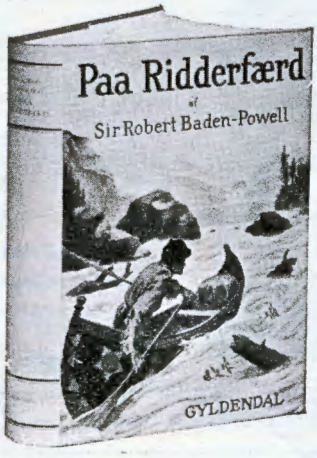

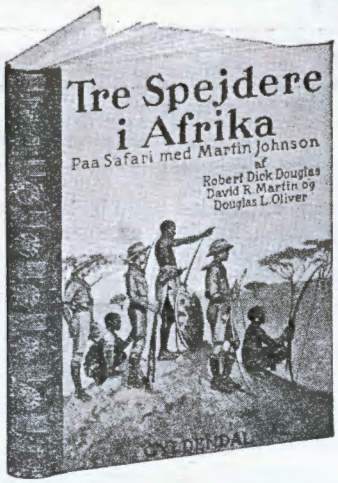

Edward S. Ellis:

Paa Krigsstien

Historien om de vilde Winnebagores Overfald paa Nybygden Greville. Anført af Høvdingen Ap-to-to bortfører Indianerne hele Stationens hvide Befolkning paa nær to Mand, Terry Clark og Fred Linden. Skønt Indianerne er mange, falder det dog ikke de to Jægere ind at lade deres Landsmænd i Stikken. De tager tappert den ulige Kamp op, og det lykkes dem at tilkalde Hjælp: 1.00; kartonneret 1.50.

Gunby Hadath:

Eventyrøen

Med sine Børn rejser Major Campbell til Ennisthore og passerer paa Vejen „Eventyrøen".

Nu hænder det, at han selv bliver kaldt bort i Forretninger, og Børnene foretager en Udflugt til „Eventyrøen". Deres Baad kæntrer, og de bliver derved afskaaret fra Omverdenen. Skildringen af de meget spændende Dage, hvor Børnene indretter sig paa den øde Klippeø er frisk og dygtigt gjort. Kartouneret 2.50.

Otto Willy Gail:

Til Maanen i Raket

I et Raketskib foretager den tyske Opfinder Hans Hardt sammen med sin Onkel en Rejse til Maanen. Med en Hastighed af flere Tusinde Meter i Sekundet slynger de deres Skib saa langt ud i Rummet, at det kommer fri af Jordens Tiltrækningskraft og fanges ind af Maanen. Turen op til Maanen er uhyre spændende, men endnu mere spændende er det, om de dumdristige Raketflyvere vil naa tilbage, da det viser sig, at deres Fremdrivningsmidler er sluppet op. Kartonneret 2.50.

Robert Dick Douglas, David R. Martin og Douglas L. Oliver:

Tre Spejdere i Afrika

Paa „Safari" med Martin Johnson

Blandt mere end 800.000 amerikanske Spejdere blev „Dick", „Dave" og „Doug" udvalgt til at tilbringe Sommeren paa „Safari" med Martin og Osa Johnson i Løvernes Land, Tanganyika. Martin Johson skriver om dem: „De har set Millioner af Vildt; Hundreder af Løver, Leoparder, Serval,er Genetter. . . Ingen har nogensinde set Løver paa nærmere Hold. Illustr. med mange Fotografier 2.75; Kart 3.50.

Forlang hos din Boghandler Gyldendals nye Drengebogskatalog

Skotske Spejdere til Jamboree i 1924
— optaget med „Kodak" Kamera paa „Kodak" Film

Fotografer!

Anskaf endnu i Dag en

„Kodak"

Nu kommer Vinteren med Sne og Is! Der vil forhaabentlig blive Lejlighed til storartet Sport — Kælkning — Skøjteløb — Skiture — Vinterlejrene i Snehytte — kort sagt Oplevelser, det er til uforlignelig Glæde at mindes i de klare og smukke Billeder, en „Kodak" og „Kodak" Film giver med største Lethed.

„Kodaks" faas hos alle fotografiske Handlende fra Kr. 24.— til Kr. 273.— Brownies" fra Kr. 9.— til Kr. 22.—

Kodak Aktieselskab

Udsalg: Østergade 1.

SPOR

KRIMINAL-SPEJDER-NOVELLE

Af *G. SPILLER*

Det var en smuk Januar Morgen med en Anelse af Frost i Luften. Springbourne-Patruljen havde aftalt at mødes tidligt til Dagens Spejdertur, og allerede Kl. 9 var alle Spejderne samlet paa det lille, græsklædte Torv i Landsbyen. Tropsføreren, Mr. Graham, stillede paa Slaget.

„Hvor skal vi hen i Dag?" spurgte Jack Hartley, Patruljeføreren.

„Ja, jeg har tænkt paa, at vi skulde tage op til White-Lodge og se at faa Lov af Godsejer Hyde til at holde Øvelse i Bourne Skoven."

„Jeg tror nu ikke, vi faar Lov," svarede Jack, „Godsejeren har ingen Sympati for Spejdersagen, véd De, og han vilde ikke engang tillade Dick at træde ind i Troppen!"

„Det véd jeg," svarede Graham, „men jeg synes, vi skulde prøve alligevel. Hvis han saa siger nej, gaar vi over til Godsejer Hunter og prøver dér."

Kort efter startede Patruljen med White-Lodge som Maal. Da de ankom til Godset, var Hoveddøren aaben, og en lille Forsamling af Mennesker stod udenfor; det fremgik tydeligt af deres Opførsel, at det ikke var noget helt almindeligt, der blev drøftet.

Patruljen gjorde Holdt, og i samme Øjeblik kom Godsejerfruen til Syne i Døren; Tropsføreren gik nærmere og hilste.

„Det glæder mig at se Dem," sagde hun, „vil De ikke nok komme indenfor et Øjeblik? Der er sket noget forfærdeligt, og jeg aner ikke, hvad jeg skal gøre."

„Vi vil gøre alt for at hjælpe Dem," sagde Graham, „men hvad drejer det sig om?"

„De véd sikkert, at den gamle Sir William Hopkins og hans Datter bor her hos os for Tiden," begyndte Mrs. Hyde, „Sir William følte sig overanstrengt, og hans Læge sendte ham saa herud for at hvile og faa Luftforandring. I Morges fandt Miss Agnes — De véd, hans Datter — ham liggende bevidstløs i Sengen, og det har ikke været muligt at vække ham. Først efter at min Mand var taget med det tidlige Tog ind til Byen i Morges, opdagede vi, hvad der var sket; men saa cyklede Dick af Sted for at hente Doktor Gordon; vi venter ham hvert Øjeblik."

I det samme hørtes Lyden af en Bil udenfor, og Dr. Gordon traadte snart efter ind i Stuen.

De fulgtes alle tre op ad Trappen, og Mrs. Hyde viste dem ind i det store Soveværelse. Her sad Miss Hopkins ved sin syge Faders Seng. Lægen gav sig straks til at undersøge Sir Wil-

liam, — og lidt efter sagde han med et beroligende Smil: „Det er sikkert ikke alvorligt. Sir William har faaet en Hjernerystelse som Følge af et haardt Slag. Man kan se Mærket her over venstre Tinding. Det ser ud, som om Sir William er blevet overfaldet, mens han sov; der er sikkert anvendt et tungt og stumpt Instrument. Det vil nok vare lidt endnu, inden han kommer til Bevidsthed!"

Frøken Hopkins var meget lettet ved at høre, at det ikke stod værre til, og efter at Doktoren havde gjort, hvad han kunde for at hjælpe sin Patient, foreslog Graham, at de skulde gaa nedenunder og drøfte Sagen. En Spejder tilbød at holde Vagt hos den syge, mens Korporalen fik Kommandoen over Patruljen, for at Jack Hartley kunde tage Del i Raadslagningen i Spisestuen.

Tropsføreren begyndte: „Vil De ikke være venlig, Mrs. Hyde, at fortælle os, hvorledes De opdagede, hvad der var sket — og hvornaar?"

„Jo, ser De, Mr. Graham, efter at jeg havde sagt Farvel til min Mand, gik jeg som sædvanlig ind og kaldte baade paa Sir William og Miss Hopkins. Kl. 8½ — en Time senere — var Morgenmaden parat, og Miss Hopkins kom ned. Da der var gaaet et Kvarter, og Sir William — som plejer at være meget præcis — endnu ikke var kommet ned, gik Datteren op for at se, om han havde sovet over sig."

„Og saa fandt De ham, som han ligger nu?" spurgte Graham, idet han vendte sig mod den unge Dame.

„Ja, og han har ikke rørt sig siden."

„De har ingen Mening om, hvordan det er sket?"

„Ikke den ringeste!"

„Var der slet ikke noget, der forstyrrede Dem i Nat?"

„Nej."

„Har De set efter, om der mangler noget i Huset? Mon det kan have været en Indbrudstyv?"

„Hidtil har vi ikke savnet noget, og min Faders Guldur ligger stadig under hans Hovedpude."

„Var Døren laaset, da De gik op for at se efter Deres Far, Miss Hopkins?" spurgte Hartley pludselig.

„Nej!"

„Plejer han at laase sin Dør?" spurgte Graham.

„Ja, altid."

Tropsføreren vendte sig igen mod Godsejerens Frue: „Laasede De alle Døre i Gaar Aftes?"

„Ja, det gør Hushovmesteren altid, inden han gaar i Seng."

„Og alt var endnu laaset, da De kom ned i Morges?"

„Ja."

„Alle Døre og Vinduer uden Undtagelse?"

„Ja, det vil sige, jeg har endnu ikke været inde i Dagligstuen.

„Saa maa vi ind og se paa den," sagde Graham, „men først maa jeg vide, om De Miss Hopkins kan tænke Dem nogen Grund til, at Deres Fader muligvis er blevet overfaldet?"

„Nej — absolut ikke!"

„Deres Fader er Dommer, ikke sandt?"

„Jo."

„Mon det ikke kan hjælpe os paa Sporet! Hvad, Doktor Gordon?"

„Muligvis," sagde Doktoren, „men jeg maa indrømme, at jeg vist ikke er rigtig med — med mindre — —" Han standsede et Øjeblik; Graham saa spørgende paa ham. „Med mindre det skulde være en Hævnakt."

„Ja, det er netop det, jeg mener!" — Han fortsatte, idet han henvendte sig til Mrs. Hyde: „Mon vi kunde faa Lov til at kigge lidt ind i Dagligstuen nu?"

Mrs. Hyde viste Vej. Graham undersøgte Vinduerne ud mod Gaarden, mens Jack tog sig af Side-Vinduet.

„Her har vi det," raabte Jack, „Haspen er skubbet af ved Hjælp af et Knivsblad — du kan se Skrammerne her!" Tropsføreren aabnede Vinduet; i Blomsterbedet lige nedenfor kunde man tydeligt se Fodspor, og lidt efter fandt Jack en lille Klump Jord paa Tæppet.

Saa lød Patrulje-Skriget, og en Spejder kom farende. Han blev anbragt nedenfor Vinduet med Ordre til at sørge for, at ingen kom i Nærheden af Sporene. En mere omhyggelig Undersøgelse af Vinduet viste nogle Fingeraftryk. —

„Vi véd nu, hvordan Manden er kommet ind," sagde Graham til Mrs. Hyde og Miss Hopkins, „og vi har desuden noget Bevismateriale imod ham! — Maaske kunde Dick hente Politibetjenten i Westford, mens vi fortsætter Undersøgelserne her?"

Mrs. Hyde sendte sporenstregs Drengen af Sted paa Cycle.

Graham og Jack gik ovenpaa igen; Maatten, som laa udenfor Soveværelset, blev nøjere undersøgt, og det viste sig, at der ogsaa var lidt Jord paa den. De aabnede Døren og trak Nøglen ud indvendig fra; de saa nøje paa den.

„Synes du, der er noget mærkeligt ved den?"

„Ja, Skrammen dér synes at være helt ny."

„Hvad kan det tyde paa?" spurgte Graham.

„At den er blevet drejet om fra den modsatte Side ved Hjælp af en lille Tang."

„Fuldstændig rigtigt, Jack."

Datteren, der lige havde tilset Patienten, var godt tilfreds. Efter Omstændighederne var Sir Williams Tilstand god.

Dr. Gordon skulde imidlertid videre og tog derfor Afsked kort efter.

Noget senere havde Graham en Samtale med

Mrs. Hyde. Han gav hende Nøglen og Maatten og bad hende opbevare dem paa et sikkert Sted og samtidig sørge for, at ingen kom i Nærheden af Dagligstue-Vinduet.

„Det skal jeg," sagde Mrs. Hyde, „og maa jeg saa fortælle Politibetjenten, hvad De har opdaget, naar han kommer?"

„Ja Tak; vi gaar nu ud for at finde Manden."

Patruljen var allerede i Gang med at maale og tegne Fodsporene neden for Vinduet. Sporene førte baade hen imod og bort fra Huset. De begyndte at følge dem, og det var ikke saa vanskeligt, fordi Jorden var blød, og Manden var gaaet bort over Markerne uden at benytte Vejene. Af og til tabte Spejderne Sporet, men efter en ihærdig Søgen lykkedes det dem altid at komme tilbage til det igen, og tilsidst naaede de Red Roof-Gaarden. Et tydeligt Spor førte dem hen til Laden, og da et andet Spor førte fra Laden igen, vidste Graham, at det ikke var nødvendigt at være forsigtig med at gaa ind. Han tog Patruljeføreren og Korporalen med sig. Det var givet, at Manden havde hvilet sig derinde, for i det ene Hjørne laa der en Bunke Halm, som tydeligt viste, at en Mand havde ligget paa den.

Pludselig sprang Korporalen hen og samlede en Flaske op og rakte den til Graham, som derpaa holdt den op til sin Næse.

„Spiritus," sagde han, „jeg begynder at forstaa, hvorfor han har baaret sig saa klodset og ufikst ad."

Graham gik ind til Gaardejeren for eventuelt at faa Oplysninger, og dem fik han mange af: En ca. 30-aarig Mand, kraftig bygget, under Middelhøjde og lurvet klædt, havde for tyve Minutter siden bedt om lidt Mad ved Døren.

Graham mærkede sig Signalementet. Desværre havde Gaardejeren ikke lagt Mærke til, hvilken Vej han var gaaet.

Efter at Patruljen var gjort bekendt med alle de indhentede Oplysninger, fortsatte de alle Sporingen.

Pludselig udbrød Tropsføreren: „Næh, hvor taabeligt! Selvfølgelig er han paa Vej til Stationen; hvornaar gaar Toget?"

„11,55," sagde en af Drengene. Graham saa paa sit Ur.

„Ja, nu er Klokken 11,20, og der er vel ca. en mile til Stationen. Kan I saa sætte Farten op!"

I Stedet for at følge Sporene paa Vejen skød de Genvej tværs over Markerne lige til Stationen; Drengene fik Ordre til at omringe den og iøvrigt holde sig parate.

Graham gik ud paa Perronen sammen med Jack.

„Der er han!" udbrød han. „Vi gaar nu forbi den Bænk, han sidder paa, og imens taler vi om vore Planer for den næste Week-endlejr. Se paa ham, men tal endelig ikke om ham!" —

Da de var gaaet en Gang frem og tilbage paa Perronen, sagde Graham:

„Det *er* ham; han svarer fuldstændig til Beskrivelsen, og det, at han har tætklippet Haar, passer godt med min Hævnteori."

De satte sig paa Bænken ved Siden af Manden, og Graham sagde: „Jeg vilde ønske, de Fyre vilde skynde sig lidt!" Og idet han vendte sig mod Manden, sagde han venligt: „God Morgen." Manden svarede ham høfligt, og de udvekslede nogle dagligdags Bemærkninger om Vind og Vejr. Saa sagde Graham: „Der er sket noget mystisk nede paa Lodge Gaarden i Nat. Gamle Sir William Hopkins, som bor der for Tiden, blev fundet bevidstløs i sin Seng i Morges; det lader til, at han er blevet overfaldet."

Mandens Ansigt skiftede Farve, og hans Stemme rystede, da han spurgte om Enkelthederne.

„Véd man, hvem der har gjort det?" spurgte han.

„Ja, det tror jeg; han er vist allerede fanget!" Manden saa ligesom lettet ud og sagde noget om, at det glædede ham.

„Naa, det gør det?" sagde Graham, idet han lagde sin Haand roligt paa den andens Knæ. Det gik øjeblikkelig op for Manden, at han var opdaget; han for op og prøvede at flygte —, men Tropsføreren greb fat i ham. Jack udstødte Patruljeskriget, idet han kom Tropsføreren til Hjælp. Da de andre Spejdere kom farende, fandt de deres Førere i vild Kamp med Forbryderen, der slog om sig som en rasende med en kort Jernknippel, han havde trukket op af Lommen.

Alle Spejdere bør selv kopiere Film paa

MERKUR

»Tonafix«

(selvtonende Dagslyspapir)

Det hører med til Spejderviden.

Billede 6×9 koster mindre end 4 Øre.

Fotograf EMIL CLAUSEN

Frederiksberggade 34

Petit Kabinet 6 Stk. Kr. 4 — Petit Visit 6 Stk. Kr. 4

Telefon 8050

Faas overalt

Hvorfor! revner Overlæderet?

Fordi Deres Skocream har været fabrikeret af Sæbe, Potaske og Terpentin.

Brug Spejderskocream!

Det er ren Voxsværte, saa revner Læderet aldrig. — Saa har De:

Altid blanke Støvler. Aldrig vaade Fødder.

A/S Nord. Blacking Comp. Lærkev. II. Tlf. 5092-12687

Jack stak Patruljestanderen ind mellem Mandens Ben med det Resultat, at han faldt omkuld med Tropsføreren over sig.

Kort efter kom Forbryderen imidlertid atter paa Benene og rettede et voldsomt Slag imod Jack, men i samme Nu styrtede alle Spejderne løs paa ham, og et Øjeblik efter lykkedes det dem ved forenede Anstrengelser at binde ham med et Redningsreb, hvorefter de bar ham ind i Ventesalen. Politibilen kom, og Mandens Skæbne var afgjort. Han tilstod alt.

Resten er hurtigt fortalt. Som Mr. Graham havde tænkt sig, var Forbryderens Motiv: Hævn. Slyngelen var blevet idømt en temmelig streng, men fortjent Straf af Sir William, og da han fornylig var blevet løsladt af Fængslet, havde hans første Tanke været at sige Sir William Tak for sidst.

Det var lykkedes ham at opdage, hvor Dommeren holdt Ferie, og ved Hjælp af en lille Instrumenttang havde han faaet Nøglen skubbet ud af Sovekammerdøren, som han derefter havde lukket op med en Dirk. Medens Sir William sov, havde han rettet et Slag mod hans Hoved med Jernkniplen, men han var derpaa blevet saa rædselslagen, bl. a. fordi han havde hørt Støj i Etagen nedenunder, at han var flygtet over Hals og Hoved.

Efter nogen Tids Forløb var Sir William atter rask efter den haarde Medfart, han havde faaet, og hans Taknemmelighed overfor Spejderne var stor. Egnens Befolkning var ogsaa meget anerkendende overfor Mr. Graham og hans flinke Drenge, og flere ny Spejdere meldte sig til Optagelse i Troppen, saaledes at der kunde dannes en ny Patrulje i Landsbyen. En af de første ny Rekrutter var Dick Hyde, Godsejerens Søn, der fra sin Fader skulde sige til Mr. Graham, at Spejderne maatte bygge et Blokhus i Godsets Skove og benytte Skovene til deres Øvelser saa ofte, de ønskede det.

En udmærket Iagttagelsesøvelse.

2—8 Deltagere (en Patrulje).

Spred et almindeligt Spil Kort tilfældigt ud paa et Bord, saa at Kortene vender Bagsiden opad. Kortene maa ikke berøre hinanden.

En af Deltagerne begynder med at vende et Kort. Lad os sige, at det er en Konge; han skal nu vende et Kort til. Hvis det næste Kort ogsaa er en Konge (Sandsynligheden herfor er ikke stor), har han et „Stik", som han tager hjem. Hvis det derimod er et andet Kort, vender han dem begge om igen (og lægger dem samme Sted). Deltagerne har altsaa nu set to Kort, — som det gælder om at huske, og Turen kommer til den næste. Den, der gør et Stik, har Ret til at vende et tredie og et fjerde Kort foruden de to, han har taget hjem. Den, der faar flest Stik, har vundet.

Med lidt Øvelse kan man huske en Mængde af de vendte (og derpaa skjulte) Kort. Prøv denne Leg, hvis I keder jer til et Patruljemøde.

T. C.

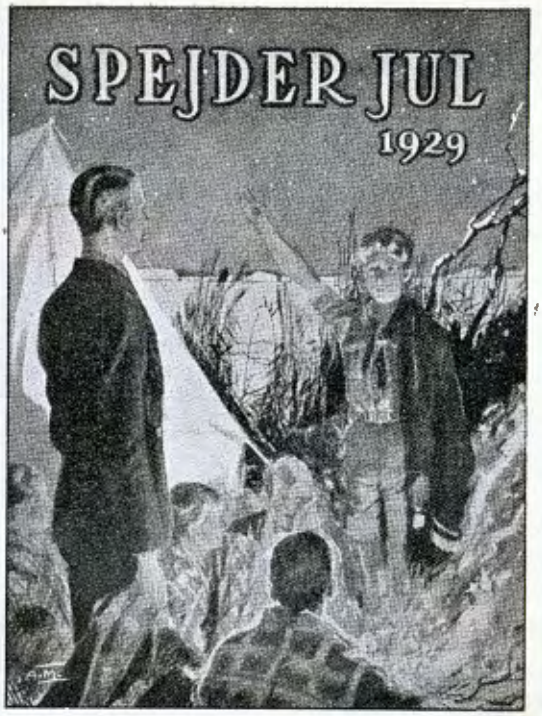

Dette er Forsiden til Spejder Jul, som udgives af K. F. U. M. Spejderne og Det Danske Spejderkorps i Forening. — Har du bestilt nogle Eksemplarer hos din Tropsfører? Ellers gør det!

POUL HOLM
SILKEGADE 11 — TELEFON 3082
KØBENHAVN K.
Alt i Sport
Rekvisitter og Dragter, Fodbold, Gymnastik, Tennis, Svømning, Athletik m. m.
Nyttige Gaver

Det danske Spejderkorps.

Korpskontor:
Studiestræde 30, Tlf. Byen 8310.
Kontortid 12—17, Lørdag 12—14,
Mandag 12—17 og 19—21.
Giro 2284.

Officielle Depoter:
A/S. Lembckes Friluftsudstyr.
(Spejder- og Lejrhuset) Nørregade 15, K.
A/S. Spejder Munderings-Magasinet,
Landemærket 3, K.

Spejdernes Magasin:
REDAKTION: Landsretssagfører Tage Carstensen, Vestergade 26, K.

Nordisk Spejdersport:
(Førerbladet)
REDAKTION: Lærer Aage Jørgensen, Realskolen, Frederiksværk, Box 23.
Ekspedition: Korpskontoret.
TRYKKERI: Nørrebros Centraltrykkeri, N.

Husk til Julen!

Richters

Lommebog for Skoleelever

Pris: 1 Kr. 75 Øre

Righoldigt Indhold — 3 Farvebilag

Kulhandler Andersen

VIBEVEJ 73

Taga 2922 — Priv.-Telf.: Taga 1379 x

Kun bedste Kvaliteter
i al Slags Brændsel føres, og Priserne
er ens over hele Byen.

Forsikrings Compagniet
for Kongeriget Danmark A/S
RAADHUSPLADSEN 55
(B. T.'s Ejendom)
KØBENHAVN V
TELEFON CENTRAL 10.093 - 10.094

Komb. Hus- og Grundejerforsikring

(Ansvar, Vandskade, Rørskade, Stormskade, Huslejetab ved Ildebrand.)

Spil Badminton
i Gymnastiksalen

Forlang

„SYKES"

engelske Badminton-
Artikler

SPEJDERJUL 1929

er udkommet

Pris: Kr. 1,00

Har du bestilt dine Eksemplarer hos din Tropsfører? Husk Troppen faar 30 pCt.

Gør det nu!

Indeholder blandt andet Fortællinger af Torry Gredsted, Gunner Jørgensen samt Jamboreen i Tekst og Billeder. Desuden gratis 1 Bilagsbillede af Verdensspejderchefen.

Køb selv og brug til Julegave

Lommebog for Spejdere
Skindbind 1.75

Greisens Lommebog
Skindbind 1.75

Spejdernes Haandbog
1.50 — indb. 2.00

Faas hos alle Boghandlere

FR. PALM GREISEN
KRONPRINSENSGADE 3
HJ. AF KØBMAGERGADE
TELF. CENTRAL 4619 — 13.318

NEFA

den ideelle elektriske Cyklelygte.

den *praktiske* Lygte for *praktiske* Folk.

Lygten for Scouts

A/S **NEFA**

DALSLANDSGADE 11 — TELF. AM. 1858.

Vi kan sagtens smile

for vi bruger

Spejdent-Tandpasta.

Kendte enhver Spejder dens fortræffelige Egenskaber, brugte han intet andet.

NB. Prisen nedsat til 50 Øre pr. Tube; faas i alle Schous Udsalg og paa Korpsets Depot.

Enhver

SPEJDER

og

Sportsmand

bruger daglig

WRIGLEYS P. K. TYGGEGUMMI

med Pebermyntesmag

FORFRISKENDE
SUNDT
VELSMAGENDE

Alle

Duelighedstegn

og

Mærker

er færdige og kan købes paa Depoterne.

TELTE fra 27 Kroner pr. Stk. syet af prima amerik. Army Duck.

DE BEDSTE OG DERFOR DE BILLIGSTE.

Køb intet Telt uden at have set mine forskellige Telte opstillede i

CORT ADELERSGADE 8

H. Halmøe TELEFON BYEN KØBENHAVN K. **6762**

BYENS REPRODUKTIONS-ANSTALT

AKTIE- SELSKAB

Clichéer af enhver Art

FREDERIKSBORGGADE

Telefon 5 Byen 7750

SPEJDER MUNDERINGS MAGASINET
AKTIESELSKAB

LANDEMÆRKET 3'
TELEFON 10909 · KØBENHAVN K · TELEFON 10909

Tidens Løsen

Aarets Julegave

LUMBER JACKET

Fikseste og *mest praktiske* Paaklædning til al udendørs Sport.

Største Udvalg i

Kvaliteter *Faconer* *Farver*

ensfarvede, tærnede, Uld, Bomuld.

IMPRÆGNEREDE

Priser fra Kr. 9.50.

Iøvrigt **Julegaver** af enhver Art for Spejdere. I sidste Instans **Gavekort.**

Katalog tilsendes gratis.